

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สวนดุสิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. มคอ. 3 รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป : English Reading for General Purposes (1551126)
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (Murdoch Integrated Approach: MIA)
 - 2.1 ความเป็นมาของวิธีสอนอ่านตามหลักบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
 - 2.2 จิตวิทยาที่เกี่ยวกับภาษาและการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนอ่าน ตามหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
 - 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
 - 2.4 วิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษตามหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
 - 2.5 องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน
 - 2.6 บทบาทครูในการสอนอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 ประเภทของการอ่าน
 - 3.4 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 3.5 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 4.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.4 ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.5 เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 4.6 การประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ

5. เจตคติ
 - 5.1 ความหมายของเจตคติ
 - 5.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 5.3 ลักษณะของเจตคติ
 - 5.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ
 - 5.5 การแก้ไขเจตคติหรือวิธีสร้างเจตคติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. มคอ. 3 รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป : English Reading for General Purposes (1551126)

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

1551126 การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purposes)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 หน่วยกิต อัตราส่วนการเรียน (3-0-6)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์สุณา กิ่งแฮ (Ms. Suna Kunghair)

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1/ 2557 ชั้นปีที่ 1

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

ห้อง 327 อาคาร 32 ห้อง 1334 อาคาร 13 และ 252 อาคาร 2 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
กรุงเทพมหานคร

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

5 มิถุนายน พ. ศ. 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. เพื่อใช้กลวิธีในการพัฒนาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อฝึกกลวิธีกรอ่านแบบกวาดสายตา และการอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ
3. เพื่อฝึกกลวิธีกรอ่านโดยสังเกตจากคำสำคัญ
4. เพื่อฝึกกลวิธีกรอ่านแบบตีความ
5. เพื่อระบุความหมายของคำศัพท์โดยสังเกตจากชนิดของคำ
6. เพื่อระบุความหมายของคำศัพท์โดยเดาความหมายคำในบริบท
7. เพื่อระบุ หัวข้อ ใจความสำคัญ และรายละเอียดของเนื้อหาในบทอ่าน
8. เพื่อระบุรูปแบบต่างๆของบทอ่านตามเนื้อหาที่กำหนด
9. เพื่อการอนุมานจากการอ่าน passages

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้เนื้อหามีความทันสมัย มีความน่าสนใจ นำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และ
ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้น

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาการอ่านในระดับคำ วลี ประโยคและย่อหน้าโดยใช้กลวิธีกรอ่านเบื้องต้น
การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ การอ่านโดยสังเกตจากคำสำคัญ การอ่าน
แบบตีความ และวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่านโดยผ่านสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

Course description

Study reading at word, phrase, sentence, and paragraph levels by using basic reading strategies; skimming, scanning, looking for keywords, reading between the lines, and analyzing text organization through authentic materials used in everyday life.

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	ฝึกปฏิบัติ / งาน ภาคสนาม / การฝึกงาน	ศึกษาด้วยตนเอง
45 ชั่วโมง / ภาค การศึกษา	สอนเสริมตามความ ต้องการของนักศึกษา	ไม่มี	90 ชั่วโมง/สัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษา เป็น รายบุคคล

อาจารย์ผู้สอนกำหนดวัน เวลาในการให้คำปรึกษา (Office Hour) สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง และประกาศให้ผู้เรียนทราบทาง English Suan Dusit : Facebook ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- 1) การแสดงความรับผิดชอบต่อการเรียน การกระทำและความคิดของตนเอง
- 2) ความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล
- 3) การแสดงความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม
- 4) การแสดงออกด้านภาวะผู้นำและผู้ตามอย่างเหมาะสม

1.2 วิธีการสอน

1.2.1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

1.2.2 การแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในระหว่างสอนโดยเน้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ อดทน มีจิตใจเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และมีความสามัคคี

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 สังเกตการแสดงออกด้านพฤติกรรมและการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนและการทำงานกลุ่ม

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1.1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1.2) กลวิธีการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2 วิธีการสอน

2.2.1 วิธีการแบบนิรนัย (Inductive Learning) บรรยายให้ความรู้เชิงทฤษฎีการใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.2 จัดกิจกรรมแบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Active Learning) มอบหมายให้ทำรายงานการอ่าน (Project work) เป็นกลุ่มนำเสนอความคิดเห็นและอภิปรายในชั้นเรียน

2.2.3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

2.2. 4) การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการค้นคว้าและใช้สื่อเทคโนโลยี (Presentation)

2.2.5) จัดกิจกรรมส่งเสริมการแก้ปัญหา (Problem-Based Learning) วิเคราะห์รูปแบบบทความภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ

2.3 วิธีการประเมินผล

2.3.1 สังเกตการแสดงออกด้านพฤติกรรมและการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

2.3.2 ประเมินจากการตรวจแบบฝึกหัดหลังการเรียนตามเนื้อหาทุกเรื่องที่เรียน

2.3.2 ประเมินจากการวิเคราะห์และสรุปทอ่าน

2.3.4 การประเมินการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน

2.3.5 การสอบกลางภาคและปลายภาคเรียน

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1.1 ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อบูรณาการกับวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจ

3.1.2 นำกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และสร้างเสริมนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1.3 การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายในสังคม รวมทั้งการอยู่ร่วมกันในสังคม

3.2 วิธีการสอน

3.2.1 บรรยายกลวิธีการอ่านแบบต่างๆที่จำเป็นสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.2 ฝึกการอ่านโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบต่างๆ จากบทอ่านที่หลากหลาย

3.2.3 มอบหมายงานให้วิเคราะห์และบูรณาการกลวิธีการอ่านผ่านบทอ่าน ในบทเรียนและบทอ่านภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพื่อเชื่อมโยงการใช้กลวิธีการอ่าน ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม

3.2.4 Reading Project และการนำเสนอ

3.3 วิธีการประเมินผล

3.3.1 สังเกตการแสดงออกด้านพฤติกรรมและการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

3.3.2 แบบทดสอบย่อยหลังการเรียน หรือแบบฝึกหัด

3.3.3 ประเมินการนำเสนอผลงาน และการทำPowerPoint

3.3.4 สอบกลางภาคและปลายภาค

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1.1 สามารถริเริ่มสร้างสรรค์ แนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้

4.1.2 สามารถปรับตัว รับฟัง ยอมรับความคิดเห็น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งในฐานะผู้นำ และสมาชิกของกลุ่ม

4.1.3 ความรับผิดชอบการทำงานกลุ่ม

4.1.4 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชั้นเรียน กลุ่มและผู้สอน

4.1.5 การแสดงออกด้านภาวะผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสม

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม (Project Work)

และงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

4.2.2 สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ ฯลฯ

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3.1 สังเกตการแสดงออกด้านพฤติกรรมและการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

4.3.2 สังเกตการแสดงออกในฐานะผู้นำและผู้ตาม

4.3.3 สังเกตพฤติกรรมด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4.3.4 สังเกตพฤติกรรมการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

4.3.5 ประเมินความสม่ำเสมอของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ ต้องพัฒนา

5.1.1 ทักษะการวิเคราะห์ค่าสถิติ การสำรวจ และการตีความจากผลการวิเคราะห์

5.1.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน

5.1.3 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดนำเสนอผลงาน

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 จัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ในระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

5.2.2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหลากหลายและเหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ กำหนดให้มีการนำเสนอผลงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

5.3 วิธีการประเมินผล

5.3.1 ประเมินการนำเสนอด้านการวิเคราะห์ คำนวณ และตีความ และการสรุปเนื้อหาจากบทอ่าน

5.1.2 การใช้สื่อเทคโนโลยีโดยใช้ PowerPoint ในการนำเสนอ

5.1.3 ประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการนำเสนอผลงาน

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

5.1 แผนการสอน (Course Plan)

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
1	<ul style="list-style-type: none"> ● Course Orientation and Term Assignment ● Course outline ● Grade breakdown 	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Explain the course description. ● Explain the course objectives ● Ice-breaking activities: Introduce yourself in English. ● Term Assignment & Course Plan. <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer 	Ms. Suna Kunghair
2	Pre-test	3	Test Paper-based test	Ms. Suna Kunghair
3	Word Meaning Identification	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: Students' views concerning pilot careers . ● Lecture & discussion: reading strategy: Reading for word meaning identification using the example of prefixes and suffixes listed. ● Exercises: Before Reading <ul style="list-style-type: none"> - Match prefixes and suffixes with their meaning - Multiple-choice Vocabulary ● Practice: Reading a passage: Pilot- A Dream 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<p>Job?</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Exercises: After Reading - Answer the questions about the passage - Check off the things that pilots have to do from the list. ● Vocabulary Comprehension: <ul style="list-style-type: none"> - Match the words with the correct prefixes and suffixes - Find prefixes and suffixes from the passage ● Grammar Practice: <ul style="list-style-type: none"> - Identify parts of speech - Multiple - choice: Model of Necessity ● Writing Assignment: “Advantages and Disadvantages of being a Pilot” <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
4	Context Clues	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A : Students’ views of the future world. ● Lecture & discussion: 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<p>Reading strategy using context clues with a table of context clues and their meanings.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Exercises: Before Reading <ul style="list-style-type: none"> - Find context clues to define unfamiliar words from the paragraphs. ● Practice: Reading a passage: <p>“Computers ’to match man by 2029’</p> ● Exercises: After reading <ul style="list-style-type: none"> - Guess the meaning of the unfamiliar words from the reading passage. - Underline the signal words from the reading passage. ● Vocabulary Comprehension: Based on the reading passage <ul style="list-style-type: none"> - Synonym Match - Phrase Match - Fill in the gaps ● Grammar Practice: <ul style="list-style-type: none"> - Fill in the blanks with the future tense. ● Writing Assignment: Students write about Robots from their own opinion. <p>Teaching Aids</p>	

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
5	Scanning & Skimming	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: Students' opinions about Japan. ● Lecture & discussion: Reading strategy in scanning & skimming ● Exercises: Before Reading <ul style="list-style-type: none"> - Find and circle the words given in the passage. - Make notes from the short text. ● Practice: Reading a passage: 36 Hours in Kyoto, Japan. ● Exercises: After Reading <ul style="list-style-type: none"> - Skimming and scanning the passage and answering the questions. - Match the right place to the items. ● Vocabulary Comprehension: Match each word with a definition. ● Grammar Practice: 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> - Multiple-choice concerning conjunctions ● Writing Assignment: “My Impressions of Kyoto or Japan.” <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
6	Reading Graphs	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A : From the graphs pictures. ● Lecture & discussion: Reading strategy for reading graphs (Sequence Text) with vocabulary: The Language of Graphs. ● Practice Reading a passage: Line Graph, Bar Graph, Pie Graph. ● Exercises: After Reading <ul style="list-style-type: none"> - Answer the questions from the passages. - Identify trend words in the box. <ul style="list-style-type: none"> ● Vocabulary Comprehension: <ul style="list-style-type: none"> - Synonym Match. - Fill the blank with correct words. 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> ● Grammar Practice: Describing graphs by selecting the proper adjective and adverb. ● Writing Assignment : “Summarizing the information of a line graph from a picture”. <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
7	Recognizing Sequence	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: Students’ view of the famous people from the pictures. ● Lecture & Discussion: Reading strategy for recognizing sequences with signal words and examples of Sequences of event. ● Practice reading a passage: Famous People ● Exercises: After reading <ul style="list-style-type: none"> - Multiple-choice concerning the passage. - Sequence of events 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> - Phrase match ● Vocabulary Comprehension: <ul style="list-style-type: none"> - Choose the correct word from the passage. - Scrambled sentences - Correct word spellings. ● Grammar Practice: <ul style="list-style-type: none"> Change the main verb to past simple tense. ● Writing Assignment: Write about Barack Obama from your own opinion. <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
8	<p>Making Inference (Reading between the Lines)</p>	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: students' opinion of healthy food and junk food. ● Lecture & Discussion: <ul style="list-style-type: none"> Reading strategy in Making Inferences (Reading between the Lines) ● Exercises: Before Reading <ul style="list-style-type: none"> - Practice using inferences from short passages 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<p>with the aid of multiple- choice.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Practice reading a passage: Eliminating Trans Fats. ● Exercises: After Reading <p>- Reading Comprehension Quiz</p> <p>- Answer the questions from the reading passage.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Vocabulary Comprehension: <p>- Vocabulary quiz</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Grammar Practice: <p>-Spot the errors</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Writing Assignment: What can you do yourself to eliminate trans fat? <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
9	Midterm Test	3	Test Paper-based test	Ms. Suna Kunghair
10-11	Topic Main Idea	6	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: students' view concerning Old 	Ms. Suna

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
	and Supporting Detail		<p>English to Modern English.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Lecture & Discussion: Reading strategy: Identifying Topic Main Idea and Supporting Detail. ● Practice reading a passage: Old English to Modern English. ● Exercises: After Reading <ul style="list-style-type: none"> - Identifying Topic Main Idea and Supporting Detail from the passage. - Reading Comprehension: True or False. ● Vocabulary Comprehension: <ul style="list-style-type: none"> -Synonym Match -Phrase Match ● Grammar Practice: Fill in the blank with comparatives and superlatives ● Writing Assignment: “What do you think about new English words?” ● Presentation: In groups, students present “Reading Strategy Guidelines from the Passage” <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector 	Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
12-13	Pattern of Organization	6	<ul style="list-style-type: none"> ● Q & A: students' views about global warming. ● Lecture & Discussion: Reading strategy: Pattern of Organization ● Exercise: Before Reading -Identify pattern of organization from short passages. ● Practice reading passage: Global Warming. ● Exercises: After Reading - Answer the questions from the passage. - True or False. ● Vocabulary Comprehension: - Match the word with its definitions - Match paragraphs with pattern of organization. ● Grammar Practice: - Fill in the blank with a linking word 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<p>- identify sentences as simple, compound or complex.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Writing Assignment : What can you yourself do to flight off global warming? ● Presentation In groups, students present “Reading Strategy Guidelines from the passage” <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material ● Worksheets and exercises ● Questions 	
14	Wrap up	3	<ul style="list-style-type: none"> ● Review from the first to the last Units ● Q & A about all lessons ● Presentation In groups, Students present “Reading Strategy Guidelines from the passage” <p>Teaching Aids</p> <ul style="list-style-type: none"> ● OH Projector ● Computer ● Reading Material 	Ms. Suna Kunghair

Week	Content/ Reading Skills	Hours	Learning Activities and Teaching Aids	Instructor
			<ul style="list-style-type: none"> • Worksheets and exercises • Questions 	
15	Post Test	3	Test Paper-based Test	Ms. Suna Kunghair
16	Final Exam	-	Test Paper-based Test	Ms. Suna Kunghair

5.2 แผนการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment and Evaluation)

Activity	Outcome	Assessment Methods	Week of Evaluation	Percentage
1. Mind map Create a mapping from reading passage in unit 1-8 after reading.	ข้อ 1,2,3, 2.1 ข้อ 1,2,3,4,5 3.1 ข้อ 1,2,3 4.1 ข้อ 1,2,3 5.1 ข้อ 2,3	<ul style="list-style-type: none"> • Be logical in the progression outwards from the center, with main ideas as the major branches and more specific information branching off. • Choose colors purposefully • Doodle purposefully • Command vocabulary and details 	3-14	10%
2. Project Work Presentation: "Reading	1.2 ข้อ 1,2,3, 2.1 ข้อ	Timeliness	3-14	30%

Activity	Outcome	Assessment Methods	Week of Evaluation	Percentage
<p>Project” (Group work)</p> <p>1. Select 300 -500 words passage from an article in various areas</p> <p>2. Search 30 words for prefixes and suffixs from the passage.</p> <p>3. Search 10 -15 context clues from the passage.</p> <p>4. Find Topic, Main Idea, Supporting Detail from the passage.</p> <p>5. Identify 10 Pattern of Organizations Paragraph from the passage.</p> <p>6. Identify 5 sentences for Single Sentence, Compound Sentence & Complex Sentence from the passage.</p> <p>4. Make 10 -20 questions and answers from the passage.</p> <p>5. Collect 50-100 vocabularies from the passage.</p> <p>6. Create an effective</p>	<p>1,2,3,4,5</p> <p>3.1 ข้อ 1,2,3,</p> <p>4.1 ข้อ 1,2,3</p> <p>5.1 ข้อ 2,3</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Turns in project by deadline. ● Early or on time <p>Completeness</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Completes all parts of task(s). <p>Neatness</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Produces completely neat and organized <p>Demonstrates understanding of task(s):</p> <ul style="list-style-type: none"> ● All content is appropriate to the task(s) and information is relevant project. <p>Authenticity</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Paraphrases content appropriately and accurately, without plagiarizing. <p>Accuracy</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Uses accurate language: (sentence structure, grammar, punctuation, spelling, 		

Activity	Outcome	Assessment Methods	Week of Evaluation	Percentage
PowerPoint for presentation		word choice) Presentation ● Brief information is presented with knowledge and creativity		
3. Midterm Test	2.1 ข้อ 1,2,3,4,5	Paper-based Test	9	30%
4. Post Test Final Test	2.1 ข้อ 1,2,3,4,5	Paper-based Test	16	30%

Evaluation

Letter Grade	Percentage	Quality of Performance
A	90-100	Excellent
B+	85-89	Very Good
B	75-84	Good
C+	70-74	Fairly Good
C	60-69	Fair
D+	55-59	Poor
D	50-54	Very Poor
F	<50	Fall

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

Suna Kunghair (2013), Reading for General Purposes, Bangkok: Suan Dusit Rajabhat University Book Center.

Anderson, Neil J. (2007), Active Skills for Reading, Book 1. Canada: Herein ELT Press

Balanchard, Karen and Root, Christine. (2005) Ready to Read Now, United States of America: Pearson Education, Inc.

Systematic Reading 1; 2005. Chuencheewee Chalernpatarakul. Thammasart University. Bangkok.

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

ตำราประกอบการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purpose): (1551126)

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

เว็บไซต์

[Online]. Available: <http://esl.about.com/od/esleflteachingtechnique/>

[Online]. Available: <http://www.elflow.com/dscribinggraph.stables.html>

[Online]. Available: <http://www.basic-english.org/educ/btgtheory.html>

[Online]. Available: <http://britishcouncil.org>

[Online]. Available: <http://www.slideshare.net/khru/graphs-2322994>

[Online]. Available: <http://www.usingenglish.com>

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ ประเมินจากแนวคิดและความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน โดย

1.1 การสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

1.2 แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ดำเนินการดังนี้

2.1 ผลการเรียนของนักศึกษา

2.2 การทวนสอบผลการประเมิน

3. การปรับปรุงการสอน

นำผลที่ได้จากการประเมินในข้อ 2 มาปรับปรุงการสอนและหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมดังนี้

3.1 จัดวิพากษ์แนวการสอนโดยคณาจารย์ในหลักสูตร

3.2 การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3.3 การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาการอ่านทั่วไป.” โดย อาจารย์สุณา กังแฮ อาจารย์ผู้สอนวิชาการอ่านทั่วไป (English for General Purposes) อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

4.1 มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้รายวิชา โดยการตรวจผลงาน การอภิปรายกลุ่ม ในระหว่างกระบวนการเรียนการสอนรายวิชา

4.2 ตั้งคณะกรรมการประจำสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ตามที่กำหนดในรายวิชา คะแนนและเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินจากข้อ 1 และ 2 มาวางแผนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดังนี้

5.1 ปรับปรุงแผนการสอนทุกปีการศึกษา

5.2 ปรับปรุงรายวิชาทุก 4 ปี

5.3 ปรับปรุงแนวการสอนทุกปี

2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

2.1 ความเป็นมาของวิธีสอนอ่านตามหลักบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

จอร์จ เอส เมอร์ดีอค (George S. Murdoch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบกับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการสอนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุมาจากโอกาสที่

นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยมากจึงได้คิดหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้น โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” ซึ่งยึดการฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะต่างๆคือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา เพราะมีความเห็นว่าการสอนของครูเท่าที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะแยกทักษะแต่ละทักษะออกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น ทักษะการอ่าน มักจะถูกจัดแยกออกจากทักษะอื่นๆโดยสิ้นเชิง เมื่อใดที่ครูผู้สอนต้องการสอนการอ่านให้กับนักเรียนก็จะไม่ให้ความสนใจทักษะอื่นๆจะมุ่งให้นักเรียนฝึกอ่านเท่านั้น ซึ่งเมอร์ด็อค (Murdoch) คิดว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะการสอนอ่านแต่ละครั้งควรมีทักษะทั้ง 4 ทักษะ ประกอบกันกันไป แต่จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ส่วนทักษะอื่นๆ ที่ไม่ได้เน้นก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันนอกจากนั้นเมอร์ด็อค (Murdoah) ยังเห็นว่า การสอนอ่านแล้วให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบหรือแบบถูก-ผิด นั้นไม่ใช่เป็นการฝึกอ่านที่ดี นักเรียนจะไม่ได้พัฒนาทักษะอื่นเลยและบางครั้งอาจจะทำให้นักเรียนเกิดการสับสนมากขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องคิดและเขียนออกมาเป็นคำพูดของตน เป็นการฝึกหัดทั้งกระบวนการคิดและฝึกทักษะการเขียนไปในตัว การใช้แบบฝึกหัดแบบนี้ถือว่าเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากอีกอย่างหนึ่ง และเป็นที่มาของวิธีการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA)

การสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) ตามแนวคิดของ จอร์จ เอส เมอร์ด็อค เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนตอบแล้วให้ร่วมกันอภิปราย โดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหาตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ด็อคยังทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยมีขั้นตอนหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียดเรื่องราวประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของคำศัพท์และสัญลักษณ์ต่างๆเช่น คำยาก คำศัพท์เทคนิค เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแฮริสและซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979, pp. 274-275) ที่ว่า คำศัพท์มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความคิดของผู้อ่าน ส่วนกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) โดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ด็อคนั้นสอดคล้องกับความคิดด้านการวิเคราะห์คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องออกมาเป็นส่วนย่อยๆซึ่งอาจเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่กำหนดไว้ เช่น

วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเรื่อง การถ่ายโอนข้อมูล การประเมินผลและการเข้าใจ จะเป็นกิจกรรมที่เน้นความคิดด้านความเข้าใจซึ่งหมายถึงความสามารถในการดัดแปลงปรับปรุงหรือการเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีลักษณะใหม่ เป็นการขยายความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการของความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก	
1. ขั้นตั้งคำถามก่อนการอ่าน (Priming Question)	1. ผู้สอนถามคำถามทั่วไป แบบนำเข้าสู่บทเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ ที่จะให้นักศึกษาอ่าน - นักศึกษาตอบคำถาม
2. ขั้นเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)	1. จัดนักศึกษาเข้ากลุ่มเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ แบบฝึกหัดคำศัพท์ ในบทเรียน 2. นักศึกษาค้นหาความหมายของคำศัพท์จากบริบทหรือ พจนานุกรม 3. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดจับคู่ความหมายของคำศัพท์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ที่นักศึกษาค้นหาไว้แล้ว
3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)	1. ผู้สอนให้ นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องในบทเรียน 2. นักศึกษาตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน (คำถามท้ายบท) 3. ตัวแทนกลุ่มเขียนคำตอบบนไวท์บอร์ด
4. ขั้นเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)	1. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเติมคำให้สมบูรณ์หรือตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่าน 2. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน □
5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก (Transferring Information)	1. นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ไดจากการอ่านเรื่อง มานำเสนอใจความสำคัญในรูปแบบของแผนภูมิ หรือตาราง 2. นำผลงานที่ไดส่งผู้สอน 3. นักศึกษาช่วยกันเฉลยคำตอบ

<p>6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise & Paragraph Structure)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแจกชิ้นส่วนของประโยคและใบงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่ม 2. นักศึกษาแต่ละกลุ่มช่วยกันต่อชิ้นส่วนโดยลำดับรายละเอียดของเรื่อง แลวนำชิ้นส่วนของประโยคติดในใบงานที่แจกให้ 3. นักศึกษานำเสนอผลงานโดยตัวแทนแต่ละกลุ่มอ่านประโยคที่ต่อเรียงลำดับจนครบทุกประโยค
<p>7. ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) ☐</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากเรื่องที่อ่าน 2. นักศึกษาช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน ครูและนักศึกษาช่วยกันเฉลยและแก้ไขประเมินผลการทำกิจกรรมแต่ละขั้น ☐

1. การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการอธิบาย ความหมายจากข้อความที่ยากให้ง่ายขึ้นหรือชี้แจง เปรียบเทียบ ยกตัวอย่างหรือใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ตามหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค ซึ่งเน้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเติมคำหรือข้อความจากประโยคปลายเปิดโดยใช้คำพูดของตนเอง

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถในการสรุปผลของการแปลความหมายหลายๆอย่างให้สัมพันธ์กันเพื่อให้ได้ความหมายใหม่ที่เกิดจากผลของการแปลแต่ละส่วนย่อยๆนั้น เป็นการรวมความหมายที่แปลเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจะเป็นการตีความจากภาพ ข้อความ สัญลักษณ์ จากเรื่องที่กำหนดให้เป็นภาพหรือแผนผังได้ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ (Information Transfer) ตามหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยการให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอข้อมูลนั้นอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น ตาราง แผนภูมิ เป็นต้น ส่วนกิจกรรมซึ่งเป็นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนของประโยคและเรียงโครงสร้างของอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ตามหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอคนั้น ผู้เรียนจะสรุปผลจากเรื่องที่อ่านแล้วนำมาเรียงลำดับขั้นตอนในรูปของอนุเฉทสั้นๆได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนการสอนอ่าน โดยหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาเองได้ เป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะด้านความคิดได้มีวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ให้นักเรียนตอบแล้วให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ แก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้คิดแก้ปัญหานั้นเอง โดยมีขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) คือความสามารถในการระลึกถึงรายละเอียด เรื่องราว

ประสบการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสามารถจำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้านความหมาย ความหมายแฝงของ คำศัพท์และสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น คำยาก ศัพท์เทคนิค ด้วยการฝึกหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยใช้ทักษะต่างๆ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา

2.2 จิตวิทยาที่เกี่ยวกับภาษาและการคิดที่สัมพันธ์กับการคิดที่สัมพันธ์กับการสอนอ่านตาม หลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

เนื่องจากการสอนอ่านโดยหลักการบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) นี้เป็นการสอนเพื่อการ สื่อสาร ซึ่งการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการคิดทางภาษาแบบหนึ่ง ดังนั้นจึงขอกล่าวถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับ ภาษาและการคิดพอสังเขป

ภาษาและการคิด (Language and thinking) มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภาษาจึงมี อิทธิพลต่อการคิดของมนุษย์และมนุษย์มักจะแสดงความคิดออกมาในรูปของภาษาอย่างไรก็ตามเรา อาจเห็นภาพความนึกคิดโดยไม่ได้ใช้ภาษาซึ่งเรียกว่า มโนภาพแล้วแสดงความคิดออกมาทางกาย หนึ่ง เมื่อคนเราสามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมสามารถทำให้เข้าใจ ความหมายของข้อความที่ได้ฟังและได้อ่านและสามารถสื่อความหมายด้วยการพูดหรือการเขียนให้ ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างดี ส่วนพฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากที่สุดการคิดเป็น พฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมนุษย์อันเป็นผลมาจากคุณสมบัติทางสมองหลาย อย่าง การคิดเป็นพฤติกรรมภายในที่เราสังเกตได้จากการตอบสนองที่ปรากฏออกมาด้วยการใช้ภาพ หรือสัญลักษณ์อย่างอื่น ดังที่ฮัมฟรี (Humphrie, 1963, p.10 อ้างอิงใน นรินทร์ โพธิ, 2549, หน้า 45) กล่าวว่า การคิดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ประสบปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งและปัญหานั้นเป็น สภาพการณ์ที่สกัดกั้นไม่ให้ไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ สิ่งที่กระตุ้นบวกกับแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญใน การคิด การคิดเป็นทักษะที่ต้องใช้สติและสมาธิมุ่งความสนใจไปสู่หมายการคิดจึงจะประสบการณ์ ความสำเร็จ

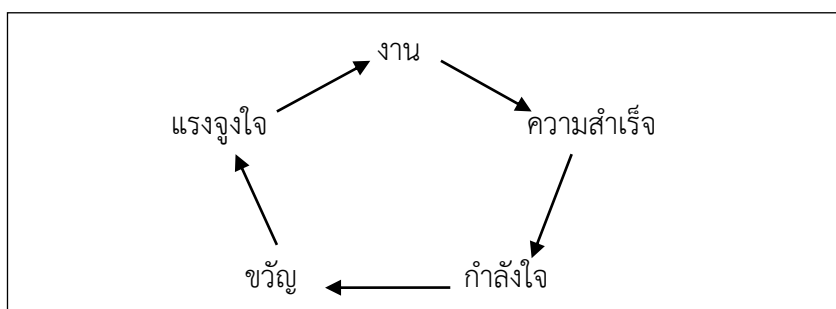
ดังนั้น ภาษาจึงนับว่าเป็นเครื่องมือทางสังคม เนื่องจากภาษาเป็นระบบสื่อสารที่ช่วยให้คนใน สังคมสามารถแสวงหา แลกเปลี่ยนความรู้สึกันนักคิด ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การคิดเป็นพฤติกรรม ภายในที่ต้องใช้ประสบการณ์ผสมผสานกับข้อมูลที่ได้รับใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่าง หนึ่งที่คนเราประสบอยู่ด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ที่เริ่มด้วยการตั้งปัญหาให้ ผู้เรียนก่อนเป็นการรวบรวมประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำเอา ประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับประสบการณ์ที่ได้รับจะทำให้บทเรียนมีความหมายมากขึ้น การ เรียนรู้จะได้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ทางภาษา

พิตรวัลย์ โกวิท (2537, หน้า 17 อ้างอิงใน รินทร์ โพธิ์, 2549, หน้า 53) กล่าวว่าการสอนนั้นครูจะต้องมีจิตวิทยาในการสอนจึงจะทำให้การสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จิตวิทยาที่ครูควรทราบมีดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) นักเรียนแต่ละคนต้องมีความแตกต่างกันทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์และลักษณะนิสัยดังนั้นครูจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ในการจัดชั้นเรียน ถ้าโรงเรียนมีการจัดชั้นเรียนคละนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลางและอ่อน ครูควรสอนอย่างไร เรื่องนี้ครูควรจะต้องนำมาพิจารณา

2. ความพร้อม (readiness) เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าหากนักเรียนไม่มีความพร้อมก็ไม่สามารถที่จะเรียนต่อไปได้ ครูจะต้องสำรวจความพร้อมของนักเรียนเสียก่อน โดยนักเรียนที่มีวัยต่างกัน ความพร้อมย่อมไม่เหมือนกัน ครูต้องตรวจสอบความพร้อมของนักเรียนอยู่เสมอ ครูจะต้องดูความพร้อมของนักเรียนเสมอ ครูจะต้องดูความรู้พื้นฐานของนักเรียนว่า มีความพร้อมหรือเปล่า ถ้านักเรียนไม่พร้อมครูจะต้องทบทวนเสียก่อน การที่นักเรียนมีความพร้อมก็จะทำให้นักเรียนเรียนได้อย่างดี

3. แรงจูงใจ (motivation) แรงจูงใจนั้นเป็นเรื่องที่ครูควรเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่าการให้นักเรียนทำงานหรือแบบฝึกหัดนั้น นักเรียนต้องการความสำเร็จหรือทำได้ เมื่อทำได้ก็จะเกิดความพอใจและเกิดขวัญและกำลังใจที่ดี นักเรียนก็จะเกิดแรงจูงใจทำต่อไปอีก ดังนั้นเมื่อนักเรียนทำไม่ได้ครูจึงต้องหาบทเรียนที่ง่ายและทำซ้ำจนนักเรียนเข้าใจเสียก่อนจึงจะสอนบทเรียนต่อไป ดังนั้นในการสอนครูควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

ภาพ 2.1 วงจรในการสร้างแรงจูงใจ

การเสริมกำลังใจ (reinforcement) เป็นเรื่องที่สำคัญในการสอนเพราะคนเรานั้นเมื่อทราบว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น นักเรียนต้องการยอมรับยอมทำให้เกิดกำลังใจ การที่ครูกล่าวชมนักเรียนในโอกาสที่เหมาะสม เช่น ดี เก่ง หรือใช้การยิ้มเหล่านี้เป็นกำลังใจแก่นักเรียนเป็นอันมาก

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)

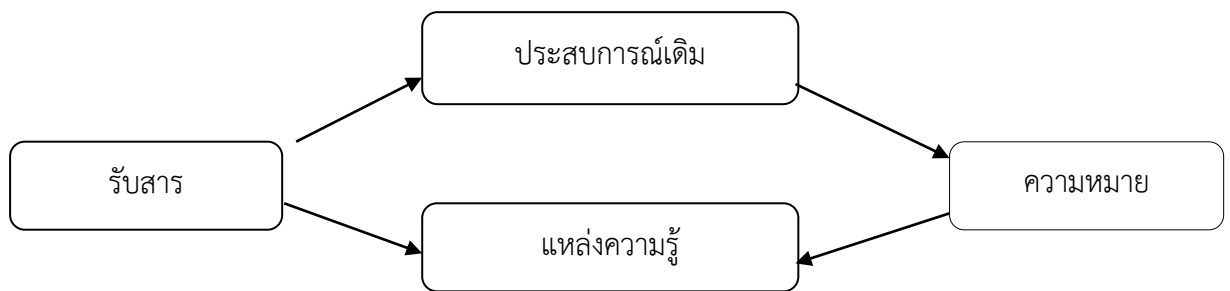
1. ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534, หน้า 9) กล่าวเกี่ยวกับทฤษฎีกระบวนการสอนอ่านซึ่งเป้าหมายของการสอนอ่าน กล่าวคือ ทฤษฎีกระบวนการสอนอ่านได้ยึดหลักทางจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) เป็นสำคัญ ซึ่งเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ และควรคำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับการเรียนรู้ การถ่ายโยง ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, หน้า 56-59) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านดังต่อไปนี้

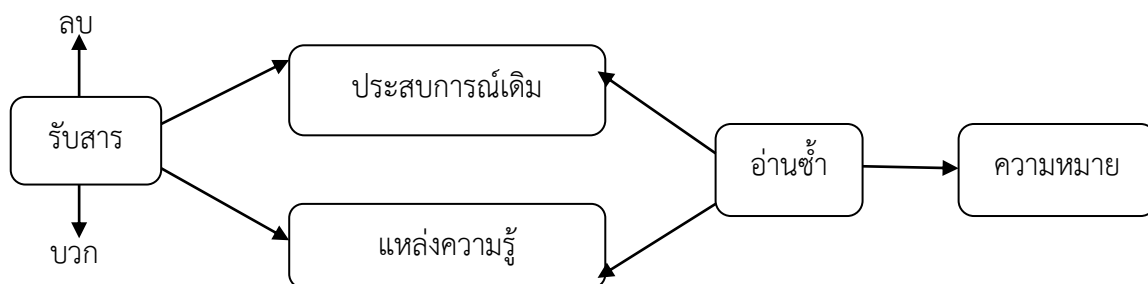
1. ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญของสารเป็นหลัก ซึ่งสามารถแยกออกไปตามแนวคิดของนักการศึกษา ได้แก่ ทฤษฎีของ Trabasso ทฤษฎีของ Chase กับ Clark และทฤษฎีของ Rumelhart ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ทฤษฎีของ Trabasso กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการคือ ผู้อ่านรับรู้สารและจะเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ซึ่งลำดับขั้นของการอ่านตามขั้นพื้นฐานทฤษฎีนี้แบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ภาพ 2.2 ลำดับของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีของ Trabasso

1.2 ทฤษฎีของ Chase และทฤษฎีของ Clark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่านดังแผนภูมิ

ภาพ 2.3 ลำดับของการอ่านตามทฤษฎีพื้นฐานของ Chase และทฤษฎี Clark

1.3 ทฤษฎีของ Rumelhart ที่กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดสิ่งใดก็จะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ เช่น ความหมายของข้อความ ความหมายของคำ การสะกดคำ หน้าที่ของคำ เป็นต้น

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อความ เป็นทฤษฎีที่เน้นความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยค ได้แก่ ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย ซึ่งผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้แก่ Dawes และ Frederiken มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีของ Dawes กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงประโยคให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน เช่น

ประโยคที่ 1 ผู้ชายทุกคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

ประโยคที่ 2 ผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

จากทั้งสองประโยคทำให้ผู้อ่านรู้ว่ากลุ่มคนที่ผู้เขียนกล่าวนี้มีผู้หญิงกับผู้ชาย และผู้ชายที่อยู่ในกลุ่มนี้สวมกางเกงสีน้ำเงิน ในขณะที่เดียวกันมีผู้หญิงบางคนในกลุ่มนี้สวมกางเกงสีน้ำเงิน ดังนั้นประโยคที่ 1 จึงเป็นประโยคนำให้กับประโยคที่ 2

2.2 ทฤษฎีของ Frederiken ทฤษฎีนี้นำโครงสร้างทางภาษาเป็นแกนในการสร้างความเข้าใจในการอ่าน คือ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยค การเข้าใจทำหน้าที่ของคำในประโยค การเข้าใจทำหน้าที่ของคำ การนำข้อความมาเชื่อมโยง โดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา เช่น แนวคิดของเรื่องที่อ่าน ข้อเสนอแนะที่ผู้เขียนได้กล่าวในท้ายบท และบทสรุปรวมของแนวคิด

รัตเดล (Rundell, 2002, pp.26-27) กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและการอ่านออกได้ตามแนวปัญญาเชิงสังคมสามารถสรุปได้ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการของจัดโครงสร้างทางความรู้เข้าไปในระบบความทรงจำ และรวมเอาสาระความรู้ใหม่ไปผสมด้วยกัน กระบวนการของการทำความเข้าใจในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้สามัญสำนึกของผู้เรียนที่จะใช้กลวิธีในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่สัมพันธ์กันโดยพัฒนาการของโครงสร้างความรู้นั้นมีอิทธิพลจากประสบการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมรวมทั้งการพัฒนาร่างกายตั้งแต่วัยทารก

ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการสอนการอ่านนั้น เป็นพื้นฐานที่นำมากำหนดแนวทางในการสร้างรูปแบบการอ่าน ทฤษฎีการสอนอ่านที่ได้นำเสนอบางอย่างมีลักษณะคล้ายกัน แต่บางส่วนมีส่วนที่แตกต่างกัน การศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านให้เข้าใจเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการกำหนดรูปแบบและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มุ่งเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญและคำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม

2. 3 การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

สมบัติ จันทครุฑ (2548, หน้า 19) อธิบายว่า การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธี MIA ได้มีการนำเอาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistic) 2 ทฤษฎี มาเป็นพื้นฐานสำคัญประกอบการสอน ได้แก่

1. ทฤษฎีเดิม (Schema Theory) จุดเน้นของการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีจิตวิทยาแบบปัญญานิยม มีสองประการ คือ การเน้นถึงความสำคัญของการใช้ความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และยังเน้นการใช้กระบวนการของความคิดเพื่อกำกับกระบวนการสร้างความเข้าใจในขณะที่อ่านทฤษฎี Schema นั้นมีมานานแล้วแต่คำว่า Schema ในความหมายที่ใช้ในปัจจุบันนั้น บาร์เลทและคณะ (Bartlett and other, 1993) เป็นผู้ที่ได้ใช้คำนี้เป็นคนแรก โดยนำมาจากแนวคิดของ นักปรัชญาชื่อ แคนท์ (Kant, 1987) ซึ่งเป็นผู้ศึกษาถึงธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของ “A prior” ซึ่งหมายถึง แนวคิดพื้นฐานหรือความรู้เดิม โดยแคนท์มีความเชื่อว่ามนุษย์มีการสะสมความรู้และรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบและมนุษย์สามารถเข้าใจประสบการณ์ใหม่ๆที่ผ่านเข้ามาที่ต่อเมื่อประสบการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับความรู้เดิมซึ่งเขามีรองรับอยู่ในสมองก่อนแล้วหลังจาก Bartlett ใช้ชื่อ Schema เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงธรรมชาติในการเรียนรู้ดังกล่าวแล้วได้มีผู้ศึกษาและอธิบายถึงสิ่งที่เราเรียกรวมๆว่าความรู้เดิมนี้กว้างขวาง ตัวอย่างเช่น

โอบา (Obah, 1983, p.129 อ้างอิงใน เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ, 2554, หน้า 34) ก็ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ Schema ว่าการสร้างความเข้าใจในการอ่านเป็นการสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน ถ้าปราศจากความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านแล้ว การเรียนรู้สิ่งใหม่ก็จะเต็มไปด้วยความยากลำบาก

เดวิน (Davine, 1986, p.25 อ้างอิงใน เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ, 2554, หน้า 35) ได้สรุปความหมายของ Schema ของผู้อ่านว่า หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆในโลกที่อ่านสะสมไว้ในสมอง ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลและความคิด การรับรู้และมโนทัศน์ต่างๆ จิตภาพและแง่คิด ตลอดจนประสบการณ์ด้านอารมณ์ซึ่งผู้อ่านเก็บไว้ในความทรงจำระยะยาวของตน ความรู้เดิมเป็นสิ่งที่มีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล เด็กจะมีพื้นฐานความรู้น้อยกว่าผู้ใหญ่ บุคคลวัยเดียวกันอาจจะมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องต่างๆหรือเรื่องเดียวกันแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตแต่ละบุคคล

2. ทฤษฎีอภิปรัชญา (Metacognitive Approach) นักทฤษฎีการเรียนรู้ในแนวจิตวิทยาแบบปัญญานิยม มีความเชื่อในความสำคัญของการใช้ความคิดว่า ความคิดเป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้เกิดการใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่มาเรียนรู้ใหม่และจัดเก็บความรู้ใหม่เข้ากับเครือข่ายความรู้เดิมซึ่งพร้อมที่จะนำมาใช้เมื่อต้องการ ในการสอนอ่านเราจะพบว่าเมื่อนักเรียนอ่านไม่เข้าใจนักเรียนก็จะแก้ไขปัญหาโดยการถามครูหรือไม่ก็พจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำศัพท์และบ่อยครั้งที่นักเรียนบอกว่าทราบความหมายของคำศัพท์ทุกคำของบทอ่าน แต่ก็ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน นักการศึกษายุคใหม่ต่างตระหนักว่าการแก้ปัญหาในลักษณะนี้จะต้องเน้นที่การฝึกฝนความคิดของผู้เรียน

ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา ความหมายของกระบวนการอ่านได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก การอ่านไม่ใช่เพียงการคิดเพื่อความรู้ โดยทักษะใดทักษะหนึ่งเท่านั้น แต่ที่จริงแล้วการอ่านเป็นการแปลความหมายโดยใช้กลวิธีต่างๆ เข้าช่วยและในขณะเดียวกันต้องอาศัยการตระหนักรู้และการควบคุมการใช้ความคิดของผู้อ่านเอง

บราวน์ (Brown, 1980) ได้กล่าวว่า การที่ผู้อ่านได้ตระหนักถึงความสามารถและทักษะการเรียนรู้ของตนมากขึ้นเรื่อยๆ ตลอดจนสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้เป็นการใช้อภิปรัชญาและได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอภิปรัชญาและได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอภิปรัชญากับการอ่าน ดังนี้

1. ผู้อ่านว่าเมื่อไหร่ที่ตนเองรู้ การให้ผู้อ่านตรวจสอบระดับความเข้าใจของตนเองนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะช่วยให้รู้จุดบกพร่องของตนเองและนำไปสู่หนทางหรือกลวิธีแก้ไขจุดอ่อนหรือความไม่เข้าใจที่เกิดขึ้น

2. ผู้อ่านรู้ว่าตนเองรู้อะไร ผู้อ่านตระหนักถึงความรู้ที่ตนมีอยู่และสามารถใช้ความรู้
นั้นได้ ซึ่งเป็นหนทางที่ทำให้ค้นพบว่าตนเองรู้อะไรและไม่รู้อะไร

3. ผู้อ่านรู้ว่าอะไรจำเป็นต้องรู้บ้าง ผู้อ่านรู้ว่าต้องใช้ความรู้เฉพาะเรื่องใดบ้างที่จะ
ช่วยให้ผู้อ่านได้อย่างถ่องแท้และมีประสิทธิภาพ การรู้เป้าหมายของการอ่านก็เป็นองค์ประกอบหนึ่ง
ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพเช่นกัน

4. ผู้อ่านรู้ประโยชน์ของการอ่านด้วยความกระตือรือร้น ผู้อ่านรู้ถึงกลวิธีในการอ่าน
ต่างๆ แล้วสามารถนำกลวิธีเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

ครอสและปารีส (Cross and Paris, 1988, pp.131-132) ได้ให้คำนิยามเชิงอภิปัญญาว่า เป็น
ความรู้ของบุคคลที่มีต่อความคิดของตนเอง และความสามารถในการควบคุมการคิดและกิจกรรมการ
เรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมเรียนรู้รวมไปถึงการอ่านด้วยอภิปัญญาประกอบด้วยองค์ประกอบใหญ่ๆ 2
องค์ประกอบ คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับปัญญา เป็นการรู้ถึงองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อ
การอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 การรู้ถึงลักษณะและสภาพ เป็นการรู้ถึงลักษณะและสภาพของการอ่านเป็นการ
เข้าใจว่าอะไรที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

1.2 การรู้จักกระบวนการ เป็นการรู้ว่าจะใช้ทักษะการอ่านอย่างไร

1.3 การรู้จักเงื่อนไข เป็นการรู้ว่ามีอะไรที่จำเป็นจะต้องใช้กลวิธีนั้นๆ และรู้ว่ากลวิธี
ต่างๆ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านอย่างไร

องค์ประกอบย่อยดังกล่าวนี้ นับว่าเป็นอภิปัญญาเพราะเป็นองค์ประกอบของการคิดเกี่ยวกับ
สภาพของความรู้และประโยชน์ของความรู้

2. องค์ประกอบการบริหารตนเอง ประกอบด้วยทักษะต่างๆ มากมาย ในที่นี้จะ
กล่าวถึงการประเมินผล การวางแผนและการกำหนดเกณฑ์

2.1 การประเมินผล หมายถึง การเคราะห์งานและวิเคราะห์ความสามารถของ
ตนเองที่จะส่งผลไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน

2.2 การวางแผน หมายถึง การเลือกสรรกลวิธีที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมาย

2.3 การกำหนดเกณฑ์ หมายถึง การควบคุมตรวจสอบกิจกรรมที่ทำให้ในระหว่างที่
อ่านเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ดังนั้นจึงกล่าวสรุปได้ว่า อภิปัญญา คือ ความสามารถของผู้อ่านในการรู้และเข้าใจ กระบวนการคิด กระบวนการอ่านของตนเอง โดยรู้ถึงองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆในการอ่านอันได้แก่ กลวิธีในการอ่านชนิดต่างๆและสามารถควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลการใช้กลวิธีนั้นหรือ กระบวนการคิด กระบวนการอ่านที่เกิดขึ้นนั้น

2.4 วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามหลักบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)

ขั้นตอนการสอนอ่านตามหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อคนี้ เมอร์ต็อค (Murdoch, 1986, pp.9-15) ได้ให้แนวทางในการการสอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถาม หรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นและก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆเท่าที่ว่าเป็นการโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พอถึงเวลาอ่านจริงๆทุกคนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่าตามที่พวกตนคิด คำตอบไว้ล่วงหน้าหน้านั้น ตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นและเร้าให้ผู้เรียนให้หาคำตอบซึ่งตรงกับความคิดของ กูดแมน (Goodman, 1967, p.126 อ้างอิงใน รจนา ชาญวิจิต, 2547, หน้า 13) ที่กล่าวไว้ว่า “การอ่านเป็นเกมการเดาชนิดหนึ่งการอ่านเป็นการเดาว่า สิ่งที่จะอ่านนั้น ตรงกับความคิดของตนที่คาดหวังไว้หรือไม่” นอกจากนี้ คำถามนำ ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับ (Drive) ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน นั่นคือ การกระตุ้นผู้เรียนด้วยปัญหาที่คั่งค้างไว้ในใจผู้เรียน หลังการอภิปรายร่วมกันว่า สิ่งที่พวกตนเดากันไว้นั้นเป็นการตาที่ถูกต่อนักน้อยเพียงใด จึงเป็นเรื่องที่ดี ที่กระตุ้นผู้เรียนเกิดแรงขับอยากจะทำคำตอบให้ตนเอง

2. ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabularies) สำหรับขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำ ที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Word) นั้น ผู้เรียนมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยังโดยผู้สอนเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นขึ้นมาเอง คำบางคำผู้เรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำอาจจะมีความหมายหลายอย่างผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบดังที่ แฮริสและซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979, pp.294-295) กล่าวว่าถึงแม้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆอย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความตั้งใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วย ดังนั้นจะเห็นได้จากตัวอย่างบทอ่านข้างต้น คำศัพท์เหล่านี้จะช่วยปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เพื่อจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ (Widdowson, 1985, pp.82-86) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหา และ

อุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลีที่ยากๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านได้

3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ ซึ่งในเนื้อหานั้นจะแตกต่างกับเนื้อหาปกติคือ จะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง อันจะเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้วยังจะช่วยทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า จากการกระตุ้นผู้เรียนด้วยวิธีนี้ ผู้เรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่ผู้เขียนตอบ คือ การตอบสนอง (Response) และได้รับแรงเสริม (Reinforcement) จากการเฉลยคำตอบในตอนหลัง ซึ่งมีหลักการอย่างเดียวกับบทเรียนโปรแกรมสำเร็จรูป และหลักการดังกล่าวยังเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีของ มิลเลอร์ (Miller, 1973, pp.15-19 อ้างอิงใน จริญญา รัตนศิลา, 2539, หน้า 48) คือ การเรียนที่นั่นต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ แรงขับ แรงกระตุ้น การตอบสนองและแรงเสริม (Drive) (Stimulus) (Response) and (Reinforcement)

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ในขั้นนี้ เมอร์ต็อก เชื่อว่าเป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ดี คือ การให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยผู้เรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์เนื้อเรื่องที่อ่าน (A Sentence Completion Exercise) และการให้ผู้เรียนเติมข้อความนั้น ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ผู้เรียนจะไม่สามารถไปลอกประโยค จากเนื้อเรื่องมาตอบได้แต่หากผู้สอนคิดว่าความสามารถของผู้เรียนไม่สามารถที่จะใช้ภาษา และสำนวนของตัวเองได้ อาจจะใช้วิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคที่ให้ผู้เรียนเติมใจความสมบูรณ์แทนก็ได้และเชื่อว่าจากกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นพื้นฐานอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องได้ วิดโดสัน (Widdowson, 1979, pp.119-122) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้น จะต้องมีการเตรียมอย่างดี และต้องพร้อมที่จะทำแบบฝึกหัดเหล่านั้น ซึ่งหมายความว่า จะต้องเสริมให้ผู้เรียน พยายามใช้คำพูดหรือเขียนออกมาเป็นภาษาของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าไปร่วมปัญหาอย่างแท้จริง แบบฝึกหัดเหล่านั้นได้แก่ 1) การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) 2) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation) วิด โดสัน ไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกคำตอบ (Multiple choices) เพราะผู้เรียนอาจจะเกิดการสับสนหรือใช้การเดาและไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย ตรงกันข้ามหากฝึกให้ผู้เรียนตอบแบบเติมคำให้สมบูรณ์หรือแบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของผู้เรียนก็ได้รับการพัฒนาด้วยพร้อมกัน

5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบตารางแผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากผู้เรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่าผู้เรียนจับประเด็นสำคัญๆ ได้ กิจกรรมอย่างนี้น่าสนใจมากตามความคิดเห็นของเมอร์ต็อคซ์ ที่กล่าวว่ามันไม่ใช่แบบฝึกหัดหัดทั่วไป แต่เป็นกากระตุ้นให้ผู้เรียนหาทางแก้ไขปัญหา วิดโดสัน (Widdowson, 1979, pp.119-122) กล่าวว่า กิจกรรมแบบการถ่ายโอนข้อมูลนี้เป็นกิจกรรมที่ดี และนับเป็นการสอนเพื่อการสื่อสาร หรือเป็นการแปลงรูปข้อมูลให้เป็นไปอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น หากผู้สอนคิดว่าผู้เรียนเข้าใจ และมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้ว อาจให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการเขียนแทนการพูดก็ได้ หรืออาจเขียนในรูปภาพอธิบาย หรือแผนภาพ (Diagram) เป็นต้น เขากล่าวว่าต่อไปว่า กิจกรรมแบบนี้จะช่วยส่งผลต่อผู้เรียนถึงสองทาง คือพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นการสื่อสารจากคำพูดของผู้เขียนไปสู่ตัวหนังสือผู้เรียนได้อ่าน คือช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย

6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw exercise and paragraph structure) ในขั้นนี้ ผู้สอนประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนเรียบเรียงอนุเฉทซึ่งนั้นก็ คือ กิจกรรมการต่อชิ้นส่วน สำหรับกิจกรรมนี้ตามความคิดเห็นของเมอร์ต็อค คิดว่ามีประโยชน์มากอย่างยิ่งทั้งเป็นการฝึกพูดและคิด ผู้เรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก วิธีการคือผู้สอนเตรียมส่วนขอประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่างๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนนี้ อาจจะทำให้ทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ประโยคที่ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง และกิจกรรมนั้นก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือรู้เรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูลมาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก เช่น การให้เรียงประโยคต่อไปนี้ ให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง

7. ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) การประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่ก็ทำกันอยู่เกือบทุกขั้นตอนแต่ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่งและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่ผู้เรียนต่อไป

แฮริส และซิเพย์ (Harry and Sipay, 1979, pp.141-142) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาที่สอง มีหลักในการสอนดังนี้

1. การสอนต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนานและควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียน

2. การสอนที่เป็นระบบ ต้องให้ทักษะการค้นหาความหมายที่เหมาะสม เช่นทักษะการค้นหาความหมาย เพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรเปิดโอกาสมีกิจกรรมต่างๆอย่างเพียงพอ เช่น การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง เป็นต้น

4. บทเรียนหรือกิจกรรมต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถแตกต่างกัน

5. ครูผู้สอนต้องใช้เวลาและเอาใจสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาในการช่วยพัฒนาการอ่านของพวกเขาให้มากขึ้น

เกบฮาร์ด (Gebhard, 1985, pp.16-20) ได้เสนอแนะ หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นได้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นครูผู้สอนต้องพูดให้น้อยลง และให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้น นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่าน เพื่ออธิบายคำศัพท์หรือโครงสร้างยากๆ

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียน จะช่วยให้ได้เรียนรู้การอ่านได้ บทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบความสำเร็จมากกว่า ครูผู้สอนอาจสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนรู้การอ่านได้ความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงข้าม หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ครูควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายจากคำหรือประโยคจากตัวนะต่างๆที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมสร้างข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนรู้จากการอ่านได้เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนต่างกัน ครูจึงควรใช้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านคำต่อคำหรือรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความ

6. สื่อการสอนจะช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน การใช้รูปภาพของจริงเครื่องมือต่างๆสิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอน ควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด และเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

กล่าวโดยสรุป หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ควรมีกิจกรรมที่สนุกสนาน การสอบที่เป็นระบบ ใช้ทักษะที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆอย่างเพียงพอ เหมาะสม สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอโดยใช้บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียน ใช้ประโยคหรือคำที่ความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน หรืออาจเป็นคำตรงข้าม มีสื่อการสอนที่ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนและมีการจัดบรรยากาศการเรียนที่สบายๆไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตัวเองและผู้สอนคอยช่วยเหลือด้วยเมื่อเกิดปัญหาเท่านั้น ตามลำดับขั้นตอนการสอนอ่านตามหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค ได้แก่

1. ขึ้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Asking priming questions)
2. ขึ้นการทำความเข้าใจศัพท์ (Understanding vocabularies)
3. ขึ้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)
4. ขึ้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)
5. ขึ้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information)
6. ขึ้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (jigsaw exercise and paragraph structure)
7. ขึ้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting)

2.5 องค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน

การอ่านที่ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของหลายประการ ดังนั้นจึงควรศึกษาให้ละเอียด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน

วิลเลียม (William, 1986, pp.3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่คำนึงถึงในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องภาษาผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ของภาษา
2. ความรู้รอบตัวทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของข้อความ วัฒนธรรม เหตุการณ์ ปัจจุบันหรือเรื่องความรู้รอบตัวอื่น ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของตนให้ตรงกับผู้เรียน
3. ความรู้ในระบบการเขียน ด้านการสะกดคำ การออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศคือไม่มีความรู้คำศัพท์มากมายเมื่ออ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ

4. ความสามารถในการตีความ เนื่องจากการอ่านไม่ใช้การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความรู้ วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีอ่าน เหตุผลการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป และเหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เองมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่านดังนั้นเมื่อต้องการอ่านจึงต้องทราบว่าจะอ่านอะไร และจะอ่านอย่างไร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, หน้า 6-8) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่ควรคำนึงถึงการสอนอ่าน ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านสังคม องค์ประกอบทางด้านความพร้อม องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทางด้านสังคม หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนในการสอน ครูจำเป็นต้องนึกถึงสภาพทางสังคมพื้นฐาน และที่มาจากเกี่ยวกับทางครอบครัวของนักเรียน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีศาสนาที่นับถือ การจัดอุปกรณ์การสอนและวิธีที่สอดคล้องกับพื้นฐานทางสังคมที่ช่วยให้นักเรียนให้เข้าใจและมีพัฒนาการในการอ่าน

2. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หมายถึง ความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญาที่สามารถเริ่มต้นอ่านได้ ซึ่งองค์ประกอบทางด้านความพร้อมทางสายตา การรับฟัง การออกเสียง พยัญชนะหรือถ้อยคำต่างๆ

3. องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการจัดบรรยากาศหรือกิจกรรมให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะการปลูกฝังให้มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และการรักการอ่าน ย่อมต้องให้เห็นความสำคัญของการอ่านของตนเอง

การสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนที่ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านในหลายๆด้านมาประกอบกัน เช่น องค์ประกอบทางด้านสังคม ควรที่จะคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้อ่านและสภาพทางสังคม ควรที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนและสภาพสังคม ส่วนประกอบทางด้านความพร้อม ในส่วนขององค์ประกอบนี้หมายถึงความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญาของผู้เรียนจากนั้นพยายามส่งเสริมผู้เรียนให้มีความสามารถในการองค์ประกอบต่างๆที่จะทำให้การจัดการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด

2.6 บทบาทครูในการเรียนการสอน

ยุทธวิธีหรือเทคนิคสำคัญของครูผู้สอนในการเรียนการสอนการอ่านเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่าน ซึ่งบทบาทของครูผู้สอน คือ การจัดหาหรือการเลือกใช้สื่อเพื่อให้เกิดความสนใจของผู้เรียน ใช้วิธีฝึกอ่านให้สอดคล้องกับความหมายของการอ่าน ตรวจสอบผล และการให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

บันลือ พุกษะวัน (2538, หน้า 3) ได้กำหนดบทบาทของครูผู้สอนในการเรียนการสอนการอ่านไว้ดังนี้

1. ครูจำเป็นต้องเข้าใจความหมายคำว่า ”การอ่าน” ได้อย่างถูกต้องเพื่อจะใช้ส่งเสริมการฝึกอ่านของผู้เรียนได้ถูกต้อง เพื่อเริ่มการสอนอ่านอย่างถูกวิธี
2. ความหมายของการสอนย่อมชี้แนะและส่งผลให้ครูได้เล็งเห็นจุดประสงค์ของการอ่านในแต่ละความหมายที่ใช้ดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะบทเรียนหรือบทอ่านที่ใช้
3. ครูผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้ตามโครงการหรือแผนการจัดการเรียนรู้หรือการประยุกต์แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำเรียนรู้ไปสู่การอ่านที่ดี
4. การประเมินผลการสอนอ่านให้สอดคล้องกับความหมายของการอ่านที่ใช้ในการฝึกและตรวจสอบช่วยเหลือ แก้ไข ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านของตนด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 195-196) ได้กล่าวไว้ว่าบทบาทของในการเรียนการสอนได้แก่

1. ก่อนเริ่มทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้วางแผน และจัดดำเนินการเกี่ยวกับการทำกิจกรรม ครูผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงลักษณะของกิจกรรมวิธีทำกิจกรรม ตลอดจนให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับกิจกรรม โดยที่ครูอาจใช้ภาษาใหม่ในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจต้องทำอะไรและทำอย่างไร
2. ระหว่างการทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาไม่ว่าเป็นปัญหาด้านภาษาหรือวิธีเกี่ยวกับวิธีทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ตรวจสอบการใช้ภาษาของผู้เรียนว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่
3. หลังทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้ประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนสำหรับการให้ข้อมูลป้อนกลับ ครูผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนได้รู้ว่าโดยทั่วไปผู้เรียนทำกิจกรรมได้ดีเพียงใดการประเมิน และการให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะผู้เรียนได้ทราบถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำกิจกรรมของตน

มณีรัตน์ สุโชติรัตน์ (2548, หน้า 30-31) กล่าวถึง บทบาทที่สำคัญของครูผู้สอนในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพคือ

1. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ครูผู้สอนควรให้กำลังใจแก่ผู้เรียน โดยการกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้
3. ในการเรียนการสอนครูผู้สอนควรคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนจากการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานทางการอ่าน โดยเน้นความสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ที่มีคุณค่า

4. ควรฝึกการรู้คิดขั้นสูง การควบคุมตนเอง และการประเมินตรวจสอบความเข้าใจด้วยตนเอง
5. ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ละความรู้ความเข้าใจ ด้วยการแสดงออกในสิ่งที่เข้าใจสิ่งที่เขาคิด และสิ่งที่เขารู้สึก
6. การจัดประสบการณ์ในการอ่าน โดยนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ด้วยการบูรณาการกับทักษะอื่นๆ เช่น ศิลปะ ดนตรี คณิตศาสตร์ เป็นต้น
7. ควรประเมินด้วยการใช้กระบวนการอย่างเหมาะสม เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และพัฒนาการของผู้เรียนในการเรียนการสอนอ่าน หน้าที่ของครูผู้สอนไม่ใช้การอ่านให้ผู้เรียนฟังหรือการหาเนื้อหาที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ใหม่ๆหรือเนื้อหาท้าทายเกินความสามารถของผู้เรียนแต่หน้าที่ของครูผู้สอนคือ การจัดประสบการณ์การอ่านให้เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสนุกสนาน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 26) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนควรมีบทบาท ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
2. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
4. จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
5. จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
6. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
7. วิเคราะห์ผลประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 26) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
2. เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ

3. ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

4. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

5. ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน บทบาทครูในการเรียนการสอน ครูควรมีบทบาทดังนี้ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ฝึกการรู้คิดขั้นสูง การควบคุมตนเองและการประเมิน ตรวจสอบความเข้าใจด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และความรู้ความเข้าใจ จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ ประเมินผู้เรียนด้วยกระบวนการที่เหมาะสม ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม รวมถึงวิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการอ่าน

คูบิน (Dubin, 1982, p.15) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง ประสิทธิภาพของการอ่านอยู่ที่ว่าผู้อ่านสามารถที่เข้าใจความคิดของผู้เขียนได้มากน้อยเพียงใด แฮริสและสมิธ (Harris and Smith, 1992, p.27) ยังกล่าวอีกว่าการอ่านคือรูปแบบของการสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างความคิดของผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนผ่านตัวอักษรและตามลักษณะการเขียนของตนโดยผู้อ่านจะต้องตีความหมายจากตัวอักษรเหล่านั้นการที่ผู้อ่านจะสามารถตีความได้อย่างถูกต้องนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความคุ้นเคยกับเนื้อเรื่องและความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2537, หน้า10) อธิบายความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึงการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญบางอย่างระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้น กล่าวคือผู้เขียนจะลงรหัสความคิดหรือความหมายบางอย่างออกมาในรูปของภาษาแล้วผู้อ่านก็จะถอดรหัสจากตัวภาษานั้นให้กลับออกมาเป็นหน่วยความคิดหรือความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อจนเข้าใจ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2541, หน้า 1) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่าหมายถึง ความสามารถของมนุษย์ที่เข้าใจสื่อความหมายของสัญลักษณ์ต่างเข้าใจในเนื้อเรื่องและแนวคิดจากสิ่งที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ สัญลักษณ์การโบกธงของทหาร ของนักเดินเรือ เครื่องหมายจราจรที่ปรากฏอยู่บนท้องถนนรูปภาพ โฆษณาต่างๆ ภาพวาด ภาพเขียน แผนที่แผนภูมิ และการแสดงท่าทางต่างๆ เป็นต้น เปลื้อง ณ นคร (2542, หน้า 12-13) ได้กล่าวถึงการอ่านว่าหมายถึง กระบวนการที่จะเข้าใจความหมายของคำที่บันทึกไว้เป็นตัวอักษรหรือตัวหนังสือซึ่งการจะรู้

ความหมายของคำใดอย่างชัดเจนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนด้วย นอกจากนี้ วัลภา ศศิวิมล (2542, หน้า 22) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่าเป็นการที่อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็วเข้าใจเรื่องที่น่าอ่านได้อย่างถูกต้องโดยฉับไวสามารถจับใจความได้อย่างครบถ้วน ทั้งแยกแยะได้ว่าใจความใดเป็นใจความสำคัญ ใจความใดเป็นใจความรอง นอกจากนี้ก็ควรจะเข้าใจและเข้าถึงความประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของผู้แต่ง ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง ในขณะที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546 (2546, หน้า 941) ได้ให้ความหมายของคำว่า อ่าน ไว้ 3 ความหมาย คือ

1. ว่าตามตัวหนังสือ น่าจะหมายถึงการอ่านออกเสียง
2. ดูหรือเข้าใจความหมายจากตงหนังสือ คงจะหมายถึงการอ่านในใจ
3. สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ น่าจะหมายถึงการอ่านกราฟแผนภูมิ การอ่านใน

ใจ อ่านสีหน้า หรืออื่นๆนอกจากการอ่านในใจและการอ่านออกเสียงสำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา (2546) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า หมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมา เป็นความรู้ความคิดและเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับผู้เขียน สุพรรณสิริ วัฒนกานนท์ (2548, หน้า12) สรุปว่าการอ่านคือการเข้าใจความหมายของข้อความเขียนเป็นหน้าที่ที่ผู้อ่านต้องรู้จักวิธีการอ่าน เชิงรุกและวิเคราะห์หาสาเหตุว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการอ่านของตนคืออะไร สมุทฺร เช่นเชาวนิช (2551, หน้า1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน และผ่านการรายงานโดยการอ่านเปรียบเทียบกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่างตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสได้ถูกจัดเรียงไว้อย่างมีระเบียบเพื่อแทนคำพูดผู้ฟังต้องเรียนรู้ที่จะใช้สัญลักษณ์ในการ เขียนและเรียบเรียงเข้าด้วยกันให้เหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ตนได้ยิน ขณะที่มีการพูดเกิดขึ้นจาก แนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวมา

สรุปว่า การอ่าน หมายถึงความสามารถในการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยมี ข้อเขียนหรือข้อความที่เป็นสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางซึ่งการอ่านเป็นเสมือนกระบวนการถอดรหัสเพื่อให้ เข้าใจในเรื่องราวหรือแนวคิดจากสิ่งที่อ่านโดยการแปลความหมายของตัวอักษรแล้วถ่ายทอดออกมา เป็นถ้อยคำโดยผ่านกระบวนการคิด เช่น การจับใจความ การตีความ การวิเคราะห์นำไปสัมพันธ์กับ ประสบการณ์เดิมเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันและนำความคิด ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิดงาน หนังสือระหว่างชาติและงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 (มัทนา นาคะบุตร, 2544, หน้า 5) ความตอนหนึ่งว่า "หนังสือเปรียบเสมือนคลังที่รวบรวมเรื่องราว ความคิด วิทยาการ ทุกด้านทุก อย่าง ซึ่งมนุษย์ได้เรียนรู้ได้คิดอ่านและพากเพียรพยายามบันทึกรักษาไว้ด้วยลายลักษณ์หนังสือแพร่ไป ที่ใด ความคิดก็แพร่ไปที่นั่นหนังสือจึงเป็นสิ่งที่มีความและมีประโยชน์ที่จะประมาณได้ในแง่ที่เป็นบ่อเกิด

การเรียนรู้ของมนุษย์หนังสือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาทั้งกาย ทั้งอาชีพ ทั้งการค้นคว้าและในที่สุดความพอใจ

และ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุณย์ (2542, หน้า 47) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่าการอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตคนทุกคน เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุวิทยาการและความนึกคิด ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงมีคำเปรียบเทียบกับว่า “ผู้ที่ไม่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่ปิดขังตัวเองอยู่ในบ้าน คงรู้แต่โลกแคบๆ ในบ้านของตัวเอง ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือ คือ ผู้ที่เปิดประตูหน้าต่างทางออกสู่โลกข้างนอก ซึ่งเริ่มต้นไปด้วยความรู้และความคิด อันหาเขตสุดมิได้ ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอ่านเพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทันการ”

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นวิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มีมนุษย์ใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเองตลอดมา การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้และ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

สุพรรณณี วราทร (2545, หน้า 21) ยังกล่าวอีกว่า การอ่านเป็นวิธีสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ความชำนาญทางวิชาชีพ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถคิดหาความรู้ เกิดการหาด้านอาชีพ เกิดความคิดและแนวทางใหม่ในการปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงผลผลิต ทำให้การพัฒนาต่างๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความสำคัญของการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด ก่อให้เกิดความรู้ที่กว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพในอนาคต และการอ่านเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดความชำนาญและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

3.3 ประเภทของการอ่าน

บัณฑิต ฉัตรวิโรฒ (2549, หน้า 11) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามลักษณะสถานที่อ่าน มีอยู่ 2 ประเภท

1.1 การอ่านในชั้นเรียน (Intensive Reading) คือ การอ่านโดยละเอียดเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องโดยตลอด มีการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคต่างๆ สามารถนำคำศัพท์และโครงสร้างไปใช้ได้ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะแนวในการอ่าน

1.2 การอ่านนอกชั้นเรียน (Extensive Reading) เป็นการอ่านที่นำเอาหลักและวิธีการอ่านที่เรียนรู้จากชั้นเรียนมาใช้จริงๆ โดยไม่มีครูช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด

2. แบ่งตามวิธีการอ่านมีอยู่ 2 ประเภท คือ

2.1 การอ่านในใจ (Silent Reading) คือการอ่านโดยไม่มีการออกเสียง ซึ่งมุ่งเน้นให้เข้าใจเรื่องและความคิดสำคัญๆ ในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญและการอ่านในใจต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี จึงจะเกิดทักษะและกระบวนการที่นำไปสู่ความเข้าใจในสาระที่อ่าน

2.2 การอ่านออกเสียง (Oral Reading) คือการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องเรื่องเสียงต่างๆ การออกเสียงหนัก จังหวะ ระดับเสียงสูงต่ำ การอ่านออกเสียงนี้แม้จะมุ่งที่การออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังได้รับทราบเรื่องราวได้อย่างสะดวกและถูกต้อง แต่ก็ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจเรื่องราว ซึ่งเกิดจากการอ่านในใจเสียก่อน ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องศัพท์ โครงสร้างประโยคและความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

3. แบ่งตามความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ

3.1 การอ่านสิ่งต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ (Reading for practical purposes) การอ่านประเภทนี้อาจจะต้องมีการเปรียบเทียบกับไปด้วย จึงทำให้เข้าใจ และ เห็นภาพได้ดียิ่งขึ้น หากเรื่องที่อ่านเป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ ของบุคคล สังคมและการเมือง ผู้อ่านควรทำความเข้าใจให้เป็นกลางไม่เอนเอียงไปตามที่ผู้เขียนเสนอและมีความเข้าใจอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้การอ่านประเภทนี้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น

3.2 การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้าที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ (Reading for academic purposes) คือ ต้องการที่จะอ่านให้ครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บรายละเอียดปลีกย่อย ด้วยความระมัดระวัง ในขณะที่อ่านพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบโดยละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจถึงความหมายที่ผู้เขียนต้องการแสดงถึงนัยตรง นัยประหวัด ของคำอธิบายบริบทนั้นๆ

3.3 การอ่านเพื่อความบันเทิงและพักผ่อน (Reading for pleasure) ซึ่งอาจไม่ต้องอาศัยความลึกซึ้งในการอ่าน อารมณ์และความรวดเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้อ่านเป็นหลัก จะพบในการอ่าน นวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ สารคดี การ์ตูน เป็นต้น

4. แบ่งตามจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละครั้ง มีอยู่ 6 ประเภท

4.1 การอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็วๆ ผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านใน

ลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน การเลือกจับใจความและทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น

4.2 การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดสำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จะจับใจความให้ได้รวดเร็ว จุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่หรือวลีสั้นๆ ที่มีความสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

4.3 การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for detail) คือ การอ่านเพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญๆ ของเรื่องนั้นโดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่านแบบระมัดระวัง หนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่ค่อยมีหัวข้อเรื่องที่จะแนะนำให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4.4 การอ่านแบบศึกษา (Study reading) คือ การอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิด เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำไปใช้ในเวลาที่ต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านแบบคร่าวๆ เสียก่อน แล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ

4.5 การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมาย วิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญและปัญหาต่างๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวัง ทุกๆ คำที่ผ่าน ผู้อ่านจะต้องตั้งปัญหาไว้ในใจ ขณะที่อ่านและหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง

4.6 การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาด มีความระมัดระวังในการอ่าน ที่สำคัญต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูด หรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าประเภทของการอ่านสามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. แบ่งตามสถานที่อ่าน
2. แบ่งตามวิธีการอ่าน
3. แบ่งตามความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการอ่าน
4. แบ่งตามจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละครั้ง

3.4 องค์ประกอบของการอ่าน

จากความหมายของการอ่านที่นักศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ จะเห็นว่า การอ่านมิใช่กระบวนการที่จะเกิดขึ้นได้เพียงแต่ผู้อ่านได้สัมผัสภาษาทางตัวอักษรเท่านั้น จุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านคือ การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้และมีใจเพียงเข้าใจความหมายตามตัวอักษรที่ได้อ่านเท่านั้น หากแต่ผู้อ่านจะต้องสามารถตีความสาระที่อ่านนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อด้วย ผู้อ่านจะสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดและประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการอ่านหรือไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายประการ

วิลเลียม (William Scott Gray, 1988, pp.35-37) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. การรู้จักคำ (Perception of the Word Used) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท ผู้อ่านจะอ่านได้เข้าใจต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร
2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Ideas) ผู้อ่าน อ่านแล้วสามารถรับรู้ได้ว่า ผู้เขียนต้องการสื่อความอะไรแก่ผู้อ่านหรือมีจุดประสงค์ในการเขียนอย่างไร
3. การมีปฏิกิริยาต่อความคิดของผู้เขียน (Reaction of the Ideas) เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านต้องประเมินความคิดของตนต่อเรื่องที่อ่าน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร
4. การมีทักษะในการผสมผสานความคิดเก่ากับความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน (Integration of the Ideas) เป็นการหลอมรวมความคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของตน

กู๊ดแมน และเนล (Goodman and Niles, 1971, pp.25-27) มีความเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบ 4 ประการ จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน มีดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge)
2. ประสบการณ์และความรู้เดิม (Schema)
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน (Conceptual of Semantic Completeness)
4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน (Text Schema)

ขณะที่ Rod Ellis and Brian Tomlinson (1980, pp.140-142) ให้ความเห็นว่า การที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้ดีนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ทักษะกลไก (Mechanical Skill) คือทักษะในการใช้สายตาอ่านกวาดไปตามตัวอักษร ผู้อ่านที่มทักษะด้านนี้ดีจะสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว

2. การเข้าใจความหมายของคำ (Understanding the Meaning of Lexical Items) ผู้อ่านที่มีทักษะด้านนี้จะสามารถเข้าใจได้ทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยอ้อมของคำในเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน รวมทั้งสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ด้วย

3. การเข้าใจความหมายทางไวยากรณ์ (Understanding Grammatical meanings) คือ การที่ผู้อ่านสามารถใช้ตัวแนะในการสร้างแนวคิด มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคแบบต่างๆ และเข้าใจถ้อยคำที่ผู้เขียนใช้อ้างอิงถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้วในเรื่องที่ได้อ่าน

4. ทักษะการใช้เหตุผล (Reasoning Skill) ผู้อ่านที่ดีจะสามารถเชื่อมหรือลำดับเรื่องราวต่างๆ ในเรื่องที่ได้อ่านเข้าด้วยกันได้และรู้ว่าเนื้อเรื่องตอนใดสำคัญและไม่สำคัญ

5. ทักษะการใช้เหตุผล (Selection Skill) คือความสามารถที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างใจความสำคัญและใจความที่มาสสนับสนุนให้รู้ว่าส่วนใดคือบทนำ เนื้อเรื่อง หรือ บทสรุปสำหรับ ฟินอคคิโอโรและซาโก (Mary Finocchiaro and Sydney Sako, 1983, p.144) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมการอ่านว่า ได้แก่

1. ความรู้ความสามารถในการเดาหรือคาดคะเนความหมาย
2. ความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางภาษา
3. ความรู้และความคุ้นเคยในเรื่องคำศัพท์และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
4. ความรู้เรื่องกลวิธีในการอ่านแบบต่างๆ
5. ความสามารถในการพัฒนาความเร็วในการอ่าน

ในการอ่านนั้น องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้นเพียงอย่างเดียว ไม่อาจทำให้การอ่านประสบความสำเร็จได้เสียทีเดียว เนื่องจากยังมีองค์ประกอบภายนอกอื่นๆ ที่จะช่วยส่งผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของผู้อ่านด้วยอันได้แก่ลักษณะของบทอ่านและปัจจัยด้านร่างกายกับสภาพแวดล้อม เช่น แสงสว่าง อุณหภูมิ สถานที่ การพักผ่อน ฯลฯ แฮร์ริสและสมิธ (Larry A. Harris and Carl B. Smith. 1986, pp.227-228)

องค์ประกอบในการอ่านที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้กล่าวไว้ สามารถสรุปได้ว่าการอ่านจะประสบความสำเร็จและผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษา ได้แก่ เสียง ศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในถ้อยคำและข้อความที่มีความสามารถในการคิด ฟินิจ พิเคราะห์และใช้วิจารณ์ญาณจะสามารถแยกแยะส่วนที่สำคัญและไม่สำคัญในบทอ่านได้ สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาต่างๆ และสรุปความได้ สามารถคาดคะเนหรือเดาความได้ รวมทั้งสามารถนำประสบการณ์ ความรู้เดิมของตนมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ในบทอ่านได้ นอกจากนี้ ผู้อ่านที่มีวิจารณ์ญาณจะสามารถสร้างทัศนคติ มโนทัศน์และสภาพแวดล้อมให้เป็นเครื่องมือช่วยเสริมการอ่านของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

3.5 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller , 1982 , p.12 อ้างอิงใน ศิริพรรณ กาจกำแหงม, 2538 หน้า 22) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญอย่างคร่าวๆ (Scanning skimming reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea reading)
3. การอ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความโดยทั่วไป (Exploratory reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดเรื่องที่อ่าน (Analytical reading)

พาทีนี ไทยะจิตน์ (2549, หน้า 32 อ้างอิงใน สุวรรณ ตังทีระรักษ์, 2543 หน้า 1) กล่าวว่า การอ่านหนังสือช่วยพัฒนาความคิดและจิตใจ ผู้ที่อ่านมากจะรู้จักนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์จากการอ่านมาช่วยพัฒนาสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างถ่องแท้ การอ่านจึงเปรียบเหมือนสะพานเชื่อมความรู้และความเข้าใจระหว่างมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ประกอบกิจการร่วมกันได้เป็นอย่างดี การอ่านหนังสือแต่ละครั้งย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับเพศ วัย อาชีพ การศึกษาและความสนใจของแต่ละคน จะสังเกตได้ว่าปัจจุบันมีหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์เกิดขึ้นมากมายเพื่อสนองความต้องการของผู้อ่าน

สมพร แห่งพิพัฒน์ (2547, หน้า 124) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ นั้น อาจต้องแบ่งออกไปตามวัตถุประสงค์ย่อยของการอ่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้
 - 1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ข้องใจอยู่
 - 1.2 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
 - 1.3 การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง หรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ
 - 1.4 การอ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเพื่อทำรายงาน วิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการหรือผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อพักผ่อนหรือคลายเครียดจากงานประจำที่ทำอยู่ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงสำคัญ
3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้น ความรู้ นับเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง แต่ความคิดก็ยิ่งสำคัญกว่าเพราะความคิดย่อมนำไปสู่การสร้างสรรค์งานใหม่ๆ

ที่จะทำให้สังคมงอกงามพัฒนาขึ้น ความคิดแปลกใหม่ที่ผู้อ่านได้รับย่อมนำความสร้างสรรค์มาสู่ทั้งตนเองและสังคม เช่น การอ่านงานทดลอง การค้นงานวิจัย และการนำเสนอความคิดใหม่ผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือสารคดีและบันเทิงคดี

2. การอ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่าการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ความคิดและทัศนคติที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบหาสมาคมสามารถที่จะเข้าร่วมวงสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดซึ่งกันและกันได้ยิ่งอ่านมากก็จะรู้มาก ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม การได้พบปะและรู้จักผู้คนหลากหลายอาชีพและการรับรู้ข่าวสารต่างๆจากสื่อจะทำให้ผู้อ่านนำความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาหรือปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้อย่างเหมาะสม การอ่านจึงเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้

3. การอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพ การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้และความคิดถึง ซึ่งสามารถสร้างสรรค์บุคคลให้งอกงามขึ้น ทั้งทางตรงและทางอ้อม การอ่านมาก รู้มาก ทำให้ความคิดแตกฉาน การรู้มากทำให้พัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาตนเอง เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นได้อีก เช่น อาชีพนักเขียน หากได้รับความรู้ ข่าวสาร รับรู้แบบแผนจากการสร้างงานเขียนของบุคคลอื่น การหมั่นทดลองงานใหม่และการฝึกฝนก็จะทำให้สามารถพัฒนาฝีมือการเขียนของตน ทำให้สามารถสร้างสรรค์ใหม่ขึ้นได้ ซึ่งจะพบว่านักเขียนหลายท่านมีอาชีพรับราชการเป็นงานหลักและมีอาชีพรองเป็นนักเขียน ดังนั้น ประสบการณ์จากการอ่านและการฝึกฝนจะทำให้เกิดการพัฒนาอาชีพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

สมชาย หอมยก (2550, หน้า 38) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ เป็นการอ่านที่สำคัญและจำเป็นโดยเฉพาะในวัยศึกษาเล่าเรียน อาจจะเป็นการอ่านเพื่อความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้

2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่มุ่งผ่อนคลายอารมณ์ความตึงเครียดที่อาจเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมของสังคมปัจจุบัน หรือการอ่านเว็บไซต์เพื่อหาข้อมูลต่างๆที่ต้องการทราบจากจุดมุ่งหมายของการอ่านตามทัศนะของนักวิชาการที่ได้กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ ประการหนึ่งคือ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ อันเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพ พัฒนางานของตนเอง ประการที่สองคือ การอ่านเพื่อหาข้อมูลและรายละเอียดในสิ่งที่ต้องการเฉพาะกรณี และประการสุดท้ายคือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อการพักผ่อนหรือคลายเครียดต่างๆ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

4.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นกระบวนการภาษาด้านรับสาร ซึ่งไม่ใช่เพียงจากอ่านออกเสียงได้หรือการเข้าใจ ความหมายของคำทุกคำ แต่เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมองและตีความ เพื่อให้เข้าใจความหมายและ ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการอ่าน คือ ความ เข้าใจในการอ่าน มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

ฟินอคคิโร และซาโก (Mary Finocchiaro and Sydney Sako, 1983, pp. 131-132) ได้ให้ ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นการรับรู้ต่อสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียน การควบคุม ความสัมพันธ์ของภาษาและโครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และการประกอบกันเป็นคำศัพท์ ความ ตระหนักถึงความซ้ำซ้อนของภาษา ความสามารถในการใช้คำชี้แนะ (Clues) ที่อยู่ในบริบทมาช่วยใน การอ่านและรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วในการอ่านที่มีความยาวมากขึ้น ผู้อ่านต้องมี ทักษะต่างๆเพิ่มขึ้น เช่น ความสามารถในการเข้าใจสำนวน อารมณ์ หรือแนวของผู้เขียน เป็นต้น

แอนเดอร์สัน (Richard C. Anderson, 1985, pp.372-375) ได้ให้ความหมายของการอ่าน เพื่อความเข้าใจว่า เป็นกระบวนการค้นหาความหมายในหลายระดับ กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องใช้ ความสามารถทางภาษาหลายระดับพร้อมกัน ตั้งแต่ระดับตัวอักษรหรือระดับคำ (Morphology) ไป จนถึงระดับโครงสร้าง (Syntactic) และระดับความหมาย (Semantic) นอกจากนี้ยังเป็น กระบวนการที่ช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นั่นก็คือผู้อ่านที่อ่านคล่องแคล่วแล้วจะสามารถ ทำนายเรื่องและอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้ด้วย

แฟรงค์ สมิธ (Frank Smith, 1988, pp.168-174 อ้างอิงในเมตตา ฤทธิไทย, 2554, หน้า 32) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นการที่ผู้อ่านสามารถรับเอาความหมายที่ ผู้เขียนตั้งใจใส่ไว้ในตัวอักษร ได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ

สวอร์น (Michael Swan, 1990, p.1) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็น การที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะรับข้อมูลจากบทอ่านมากที่สุด และเกิดความเข้าใจผิคน้อยที่สุด

เวลแลค (Catherine Wallace, 1992, p.4) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ว่าเป็นกระบวนการตีความ กล่าวคือการทำผู้อ่านให้ตอบกับสิ่งที่ผู้เขียน เขียน ซึ่งเป็นรูปแบบของการ สื่อสารอย่างหนึ่ง ผู้อ่านมีจุดประสงค์บางประการในการที่จะทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

นุททอล (Christine Nuttal, 1996, p.3) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้สาร ซึ่งสารนั้นอาจเป็น ข้อเท็จจริง ที่ทำให้สนุกสนานได้แนวคิดความรู้สึก เป็นต้น

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2551, หน้า 1) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การอ่านคือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนเป็นผู้ส่งสาร ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

จากความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าวมา อาจสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียนและความเข้าใจในงานเขียน ซึ่งเกิดจากระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลบทอ่านและบริบทการอ่านโดยผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ตั้งแต่ระดับคำ โครงสร้าง และระดับความหมาย รวมทั้งคำชี้แนะที่อยู่ในบริบทที่อ่านมาใช้ในการสร้างความหมายและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

4.2 ความสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ มีความจำเป็นสำหรับคนในยุคข้อมูลข่าวสาร ในการแสวงหาความรู้ โดยไม่มีที่สิ้นสุดนักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

ฟินอคคิโอ (Mary Finocchiaro, 1974, pp.41-46) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคม ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเป็นความรู้ที่มาจากการลงทุนน้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ที่ขยายได้กว้างที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบัน โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการอย่างมาก การอ่านจึงเป็นเรื่องมีอสำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก

เบนเนดิโอ (U.B. Gbenedio, 1986, pp.46-47) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านพอสรุปได้ว่า แม้ปัจจุบันนี้การสื่อสารจะมีความก้าวหน้าอย่างสูง มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสื่อสารมากมายก็ตาม สิ่งพิมพ์ยังคงมีความสำคัญในระบบการติดต่อสื่อสารทั่วโลก ถ้าปราศจากสิ่งพิมพ์หรือตำราต่างๆ ก็คงจะไม่เกิดความก้าวหน้าทางการศึกษาหรือเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการที่สำคัญ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งเพื่อการศึกษาหาความรู้ พัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ต่างๆ และเพื่อความบันเทิง โดยเฉพาะในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่ง เพราะไม่ว่านักเรียนจะสามารถพูดหรือเขียนภาษาอังกฤษได้หรือไม่ก็ตาม แต่ทักษะที่เราจะต้องมีคือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆ รวมทั้งเพื่อการสอบผ่านเนื่องจากตำราเรียนส่วนใหญ่จะเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

แครเรล (Patricia L. Carrel, 1988, p.1) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านในการเรียน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าการอ่านมีความสำคัญในการเรียนภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนระดับสูง ผู้เรียนจะต้องอ่านหนังสือประกอบการเรียน แบบเรียนและเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการอ่านจึงนับว่ามีความสำคัญมาก

นุททอล (Christine Nuttal, 1996, p.3) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศว่า หากข้อดีของการรู้ภาษาต่างประเทศคือ การได้งานที่ดี ความสามารถในการเข้าถึงวรรณคดีหรือข้อดีอื่นใด การอ่านก็เป็นส่วนที่จำเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเหล่านั้น

จากแนวคิดและความเห็นของนักการศึกษาว่า ที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญที่สุดต่อการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ มีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มพูน มีประสบการณ์และให้ความบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง เนื่องจากการอ่านภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญต่อการศึกษา การอ่านตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเป็นสิ่งที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้

4.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป คนที่มีความสามารถในการอ่านสูงอาจใช้เวลาเพียงไม่กี่นาทีก็สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ทันที ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อยย่อมใช้เวลานานกว่าจะเข้าใจเนื้อเรื่องหรืออ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเลย ทั้งนี้ก็มีปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้ระดับความสามารถของผู้อ่านมีความแตกต่างกัน เช่น ไรเดอร์ และเกรฟ (Ryder and Graves, 1994, pp.16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม (Schemata) คือกลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำและถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามที่จะทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นไปเมื่อได้รับข้อมูลใหม่หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนี้อาจเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจเนื้อหา

2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือการตระหนักในการใช้กลวิธีการอ่านที่ช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ไม่ใช่เป็นเพียงการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ากับเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังจะต้องรู้ว่ากลวิธีต่างๆ เหล่านี้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องที่อ่านอย่างไร จะใช้กลวิธีเมื่อไร และอย่างไร

3. กระบวนการการรวบรวมข้อมูล (Information Processing) คือการรวบรวมเลือกจัดระบบ เก็บ แกะไข และเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ กระบวนการนี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติในขณะที่อ่าน

ส่วน แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979, pp.15-18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ว่าประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางปัญญา ซึ่งได้แก่ สติปัญญาของผู้เรียนเอง
2. องค์ประกอบทางกาย
3. องค์ประกอบทางสังคม วัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับสภาพจริงสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนได้รับอยู่ทุกวันจะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นนักอ่านที่ดีได้
4. ความพร้อมของผู้เรียน แต่ละคนมีความพร้อมและวุฒิภาวะในการอ่านแตกต่างกัน ครูผู้สอนควร ศึกษาว่าความพร้อมของผู้เรียนอยู่ในระดับใดเพื่อช่วยเหลือหรือส่งเสริมให้เกิดความพร้อมในการอ่าน

วิลเลียม (Williams, 1994, p.13 อ้างอิงใน เกรียงไกร วงศ์จันทร์เชื้อ, 2554, หน้า 16) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องการผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้
2. ความรู้เรื่องภาษา (knowledge of the language) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้เรื่องโครงสร้างคำ ลักษณะคำและการเรียงเรียงคำ เพื่อช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านทุกคนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงของแต่ละประโยคแล้วสามารถตีความที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้ได้
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็วและง่ายขึ้น แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับลักษณะเนื้อหาของบทอ่านและความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นสำคัญ
5. ความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน (Knowledge of the text types) นอกจากความรู้ในเรื่องที่ต้องอ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่านตลอดจนความรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านจำเป็นต้องดึงดูความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบในการอ่านด้วย
6. ความสามารถรู้ถึงเหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason of reading and reading style) เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องรู้ถึงการเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมายหรือเหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตาดูข้อข่าวที่สำคัญๆ หรือการอ่านแบบหารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน

ส่วน ขวาล แพร์ตกุล (2520, หน้า 134) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องประกอบด้วย คุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อยของเรื่องที่อ่าน
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อยๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. สามารถอธิบายเมื่อพบสิ่งที่อ่านที่มีเนื้อเรื่องทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนมา

สมุทร เซ็นเซาวิช (2551, หน้า 103) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยได้ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปหรือการอ้างอิงต่างๆของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสพประสานความรู้ที่จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันจนมิอาจแยกออกจากกันได้ การอ่านกับความเข้าใจต้องมีองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนมีหลายประการด้วยกัน เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ จับใจความสำคัญ การใช้วิจารณ์ญาณ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.4 ระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันไป ตามระดับของความสามารถ ซึ่งนักการศึกษาได้จัดระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

เบอร์เมสเตอร์ (Burmeister, 1974, pp.147-148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานจาก นอริส เซ็นเดอร์ (Noris Snder) ซึ่งดัดแปลงมาจากบลูมส์ แทกโซโนมี (Bloom's Taxonomy) ออกเป็น 7 ระดับ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) คือ การจำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือคำสั่งที่ให้ไว้
2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ การนำข้อความหรือเนื้อเรื่องทีอ่านไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปเขียนเป็นแผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุของเรื่องทีอ่าน ก็สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นอีกต่อไป อีกทั้งสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนและสามารถเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่องทีอ่าน
4. ระดับการประยุกต์ (Application) คือ ความสามารถในการเข้าใจหลักการและสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้หรือปฏิบัติจริงในชีวิตจนประสบความสำเร็จได้
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการอ่านเพื่อแยกแยะส่วนประกอบย่อยทีประกอบเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ได้ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้เขียนคือใคร ทำงานอะไร และมีจุดมุ่งหมายอย่างไร หรือสามารถวิเคราะห์บทบาทสัมพันธ์ต่างๆได้ โดยการสังเกต สัมผัส จังหวะ อารมณ์และความรู้สึก เป็นต้น
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การสามารถนำความคิดเห็นที่ได้จากทีต่างๆในสิ่งทีอ่านมารวบรวมเรียบเรียงเข้าด้วยกันใหม่ได้
7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการวางเกณฑ์ ตัดสินสิ่งทีอ่าน โดยอาศัยสิ่งทีอ่านและเกณฑ์ทีตั้งไว้เป็นหลักฐาน

เวเลท(Valette, 1977, pp.161-168 อ้างอิงใน กาญจนา เหมือนชู และคณะ ,2549 ,หน้า 14) ได้แบ่งพฤติกรรมทีแสดงความสามารถด้านการอ่านทีเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน (Internal Behavior) ซึ่งไม่รวมการอ่านออกเสียง ทั้งนี้เพราะการอ่านออกเสียงจะเน้นเรื่องการพูดมากกว่าการอ่านและไม่รวมถึงความสามารถของผู้เรียนด้านโครงสร้างของประโยค พฤติกรรมการอ่านทีเริ่มจากง่ายไปยาก จำแนกได้ 5 ระดับ คือ

1. ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skills) ผู้เรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่างตัวสะกดภาษาต่างประเทศ ความแตกต่างของประโยคและรูปแบบการเขียน ซึ่งอาจไม่เข้าใจสิ่งที่เห็นก็ได้

2. ระดับความรู้ (Knowledge) ผู้เรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยได้อย่างเข้าใจความหมาย สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับประโยคที่อ่าน เลือกภาพหรือคำแปลที่สอดคล้องกับข้อความหรือประโยค การอ่านระดับนี้เป็นการอ่านที่ละประโยค

3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของศัพท์หรือโครงสร้างของประโยคที่เคยเรียน และนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ สามารถอ่านข้อความ ประโยคที่กำหนดและตอบคำถามแบบถูกผิด (True-False) เติมคำ (Completion) เลือกคำตอบ (Multiple Choice) หรือแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง คำศัพท์ ข้อความหรือโครงสร้างประโยคที่จะทดสอบผู้เรียนต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนมาแล้ว แต่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4. ระดับการสื่อสาร (Communication) ผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคใหม่ได้อย่างเข้าใจ แม้ว่าจะไม่เข้าใจทุกคำที่อ่านก็สามารถจับใจความสำคัญ บอกความหมาย คำจำกัดความคำศัพท์ หรือข้อความในเรื่องที่อ่านได้ พฤติกรรมสูงสุดของการอ่านระดับนี้ รวมถึงความเร็ว ความคล่องแคล่วในการอ่านซึ่งสามารถเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาได้

5. ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical) ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายแอบแฝง (Implicit Meaning) วิเคราะห์เนื้อเรื่องที่อ่าน ความคิดเห็นของผู้เขียน สามารถประเมินผลเนื้อหา ส่วนที่เป็นสำนวน คำโครงสร้าง วิธีการเรียบเรียง การดึงดูดใจผู้อ่านของผู้เขียนและสามารถทราบว่าเป็นเนื้อเรื่องที่อ่านมา มีความกลมกลืนหรือไม่

มาทา (Matha Dallmann and others, 1978, pp.129) แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (The Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจในสารสนเทศที่กล่าวไว้ตรงๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด การอ่านเพื่อทำตามคำแนะนำ

2. ความเข้าใจระดับตีความ (The Interpretive Level) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรงๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิงและลงความเห็น ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การย่อความและการเรียบเรียง การได้มาซึ่งข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิดตามมา

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (The Evaluation Level) หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่าน โดยมีได้มุ่งจับผิด แต่ขึ้นอยู่กับการใช้ข้อมูลหรือองค์ประกอบจำนวนมากจากการอ่านมาพิจารณาอย่างใช้เหตุผล โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ในเรื่องนั้นในการตั้งเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสิน ทักษะที่

จำเป็นในการอ่านระดับนี้ คือ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งหมายถึง การรู้จักตั้งคำถามต่อเรื่องที่อ่านต่อผู้เขียนและต่อผู้อ่านเอง

เอลตัน และโรบิน (Alton L. Raygor and Robin D. Raygor, 1985, p.67) ได้ทำการแบ่งระดับของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความสามารถในการเข้าใจเรื่องของคำและความคิดของผู้เขียน ตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretative Comprehension) คือ ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านไม่เพียงแต่รู้ถึงสิ่งที่ผู้เขียนเขียนเองเท่านั้น แต่ยังสามารถจับความสัมพันธ์ต่างๆได้ สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงต่างๆในเรื่องกับประสบการณ์ส่วนตัวได้ สามารถเข้าใจในลำดับเหตุการณ์มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลและยังสามารถตีความข้อความทั่วๆไปได้

3. ความเข้าใจระดับการนำไปใช้ (Applied Comprehension) คือ ความเข้าใจระดับที่ผู้อ่านสามารถประเมินแนวคิดของผู้เขียนได้ สามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเองและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งความเข้าใจระดับนี้เป็นการผสมผสานระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียน

กล่าวโดยสรุป ระดับความเข้าใจในการอ่านมีการแบ่งออกเป็นระดับต่างๆ เช่น ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับความเข้าใจขั้นตีความ ระดับวิพากษ์วิจารณ์ หรือมีการแบ่งตามพฤติกรรมที่แสดงความสามารถด้านการอ่าน เช่น ระดับทักษะกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอนระดับการสื่อสารและระดับการวิเคราะห์วิจารณ์

4.5 เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ทักษะการอ่านจึงเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจัง และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเทคนิคในการอ่านเพื่อให้การอ่านในแต่ละครั้งประสบความสำเร็จสามารถเข้าใจในเรื่องราวและสามารถตอบคำถามได้อย่างตรงประเด็นหรือวัตถุประสงค์ ซึ่งในขั้นตอนของการอ่านเพื่อความเข้าใจได้มีนักวิชาการได้ชี้แนะกลยุทธ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและใช้เวลาที่น้อยที่สุด ซึ่งนับได้ว่าเป็นทางลัดที่จะทำให้ผู้อ่านได้ไปถึงจุดหมายปลายทาง

รีฟ (Reeves, 1966, p.33) ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านไว้ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักคำ (Skill in Word Recognition)
2. การรู้จักใจความสำคัญ (Recognizing the Central Idea)
3. การลำดับเหตุการณ์หรือความคิด (Following a Sequence of Events or Idea)

4. การรู้จักรายละเอียดที่สนับสนุนใจความ (Knowing Supporting Details)
5. การทำนายผลที่เกิดหรือสรุปความ (Prediction Outcomes or Drawing Conclusion)

มิลเล็ค และเจฟฟรี (Mlikuleck and Jeffries, 1986, pp.21-257) เสนอกลยุทธ์เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและใช้เวลาให้น้อยที่สุด ซึ่งมีกระบวนการต่างๆ ดังนี้

1. การสำรวจและคาดเดาเรื่องก่อนอ่าน (Preview and predicting) โดยใช้วิธีการอ่านหัวเรื่องดูภาพประกอบ อ่าน 2-3 ประโยคแรกของย่อหน้าแรก อ่านบรรทัดแรกของแต่ละย่อหน้า อ่านประโยคสุดท้ายของย่อหน้าสุดท้ายและอ่านชื่อ วันที่ หรือตัวเลข จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้นและยังทำให้บรรล่วัตถุประสงค์ของการอ่านได้เร็วและดีขึ้น

2. การอ่านแบบการอ่านคร่าวๆ (Skimming) เป็นการอ่านข้ามคำหรือประโยคที่ไม่สำคัญเพียงเลือกอ่านเฉพาะคำสำคัญที่บอกให้ทราบใจความสำคัญเท่านั้น ผู้อ่านควรอ่านอย่างรวดเร็วว่าการอ่านปกติ 2 เท่า และจะต้องเปลี่ยนวิธีการอ่านจากทุกคำให้เป็นการอ่านเฉพาะรายละเอียดบางอย่างจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น

3. การอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เป็นการอ่านแบบกวาดสายตารวดเร็ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อความ ข้อมูลหรือคำตอบที่มีจุดประสงค์เฉพาะ เช่น การค้นหา คำศัพท์จากพจนานุกรม การอ่านสารบัญ การอ่านหน้าตารางดัชนีหุ้นในหนังสือพิมพ์

4. การเดาความหมายของคำศัพท์ (Guessing Word Meaning) เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยอาศัยบริบทเป็นตัวบ่งชี้ (Clue) และอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

5. การหาใจความสำคัญ (Topic or Main Idea) ถ้าผู้อ่านเข้าใจในใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าจะทำให้การอ่านเป็นไปอย่างรวดเร็วและเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น

6. การหาโครงสร้างของบทอ่าน (Finding the Pattern of Organization) รูปแบบของโครงสร้างของเนื้อความในแต่ละบทอ่าน มีความแตกต่างกันออกไปให้ผู้อ่านพยายามหารูปแบบของแต่ละบทอ่านภาษาอังกฤษ มีโครงสร้างหลายรูปแบบ เช่น Listing, Time Order, Cause/Effect, Comparison/Contrast เป็นต้น

7. การใช้คำอ้างอิง (Using Reference Words) บางครั้งผู้เขียนไม่นิยมใช้คำเดิมซ้ำๆ แต่จะใช้สรรพนามแทนชื่อเฉพาะหรือคำนาม เพราะเป็นคำที่สั้นแต่มีความสำคัญต่อความเข้าใจสร้างความสนใจให้กับผู้อ่านเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

จากเทคนิคต่างๆ ที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อะไรโดยต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมาย สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ความรู้เรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ความรู้จาก

ประสบการณ์เดิม (Schema) ความรู้รอบตัว และสามารถช่วยให้ผู้อ่านสรุปและตีความเรื่องที่อ่านได้เหมาะสมตามระดับความสามารถแต่ละชั้น

4.6 การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Academic Achievement) หมายถึงลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรมหรือจากการวัดผลสัมฤทธิ์ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าใด มีความสามารถชนิดใด ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน (ไพศาล หวังพานิช, 2535, หน้า 97) คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงาน เช่น วิชาพลศึกษา การช่าง การวัดแบบนี้จึงต้องใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)
2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test)

นอกจากนี้ ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2538, หน้า 171) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนแล้ว ซึ่งเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบลงในกระดาษและให้นักเรียนปฏิบัติจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อความที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากเพียงใด บกพร่องแค่ไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือวัดดูความพร้อมก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่
2. แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละคนสาขาหรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบนั้นสามารถใช้หลัก และเปรียบเทียบผลเพื่อได้ ประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็จะใช้วัดอัตราการพัฒนาของเด็กแต่ละวัยในแต่ละกลุ่ม แต่ละภาคก็ได้ จะใช้สำหรับให้ครูวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ระหว่างวิชาต่างๆ ในเด็กแต่ละคนก็ได้ข้อสอบมาตรฐานนอกจากจะมีคุณภาพของแบบทดสอบสูงแล้วยังมีมาตรฐานในด้านวิธีดำเนินการสอบ คือไม่ว่าโรงเรียนใดหรือส่วนราชการใดจะ

นำไปใช้ต้องดำเนินการสอบเป็นแบบเดียวกัน แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการสอบว่าทำอย่างไร และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอีกด้วย

เช่นเดียวกับ กรมวิชาการ (2541, หน้า 134-135) ที่กล่าวถึง การวัดและประเมินผล มีความสำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่ากิจกรรมการเรียนการสอนและหลักการวัดและประเมินผลที่ดีนั้น ควรสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นคือ สอนสิ่งใด ควรวัดสิ่งนั้นหรือทดสอบในสิ่งนั้นๆ สำหรับการวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน ยึดตามกระบวนการอ่าน ซึ่งหมายถึง กระบวนการคิด การจินตนาการ การหาเหตุผล การแก้ไขปัญหา และการประเมินข้อความที่อ่าน กระบวนการอ่าน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. มองเห็นและรับรู้ถ้อยคำที่ปรากฏในรูปตัวอักษร
2. ทำความเข้าใจความหมายของคำในบริบท (Context)
3. ตอบสนองความคิดเห็นของผู้เรียน
4. นำความรู้ใหม่มาเชื่อมโยงกับความรู้ประสบการณ์เดิม

ในการสอนอ่าน ผู้จัดหลักสูตรและผู้สอนควรทำความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้และเรื่อง que ผู้เรียนจะต้องอ่านในชีวิตจริง รวมทั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ทักษะและกลวิธี (Strategy) ในการอ่าน ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการอ่านและประเภทสื่อที่อ่าน ทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่าน แบ่งเป็น

1. ทักษะหลักในการอ่าน (Core-Skills) เช่น
 - 1.1 การกวาดสายตาค้นหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning for Specific Information)
 - 1.2 การกวาดสายตาเพื่อหาประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่าน (Scanning Text to Obtain the Gist)
 - 1.3 การระบุขั้นตอนของการโต้แย้งในข้อความที่อ่าน (Identifying Examples Presented in Support an Argument)
 - 1.4 การจับใจความสำคัญ (Finding the Main Idea)
 - 1.5 การคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้น (Predicting)
 - 1.6 การแยกประเด็นความจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เขียน (Distinguishing Fact Form Opinion)
 - 1.7 การสรุปข้อความที่อ่านได้ (Summarizing)
 - 1.8 การสังเคราะห์หรือรวบรวมประเด็นความรู้ที่ได้จากการอ่าน (Synthesizing)
2. ทักษะย่อยในการอ่าน (Sub-Skills) เช่น
 - 2.1 การทำความเข้าใจ (Anaphora) หรือคำที่ใช้แทนคำอื่นๆที่ได้กล่าวไปแล้ว เช่น คำสรรพนาม

2.2 การหาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Using Context to Guess the Meaning of Unfamiliar Words)

2.3 การทำความเข้าใจวิธีการเรียงเรียงเนื้อหาและสัมพันธ์ของเนื้อหาแต่ละตอน เช่น Introduction, Development และ Conclusion เป็นต้น

2.4 ทักษะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ เช่น การใช้คำเชื่อม (Using Connectors) การรู้ความหมายของรูปกริยาบางรูป เช่น การใช้ Present Continuous Tense เพื่อบอกสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นต้น

การสอนอ่านภาษาจึงมีจุดมุ่งหมายที่ไม่เพียงแต่ฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งใช้ทักษะย่อยเท่านั้น แต่ยังเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะหลักการในการอ่าน เพื่อใช้ความคิดวิพากษ์วิจารณ์ด้วย ฉะนั้น การวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องกับแนวการสอน นั่นคือ ลักษณะคำถามในแบบทดสอบจะต้องเน้นการถามในระดับทักษะด้วย

ประเภทแบบทดสอบทักษะการอ่าน จึงมีหลายลักษณะ ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice, True/False) การตอบคำถามแบบสั้น (Short Answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์ม การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการอ่าน การจดบันทึกข้อความ (Note-taking) การเขียนตามคำที่เว้นว่างโดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน (Cloze)

การประเมินผลทักษะการอ่านจะเป็นการประเมินจากคำตอบที่ได้ ซึ่งจะมีความเป็นปรนัยมากกว่า นอกจากนี้ ครูอาจประเมินคำตอบที่มีลักษณะเป็นอัตนัยด้วย หากกิจกรรมในห้องเรียนบางขั้นตอนเน้นที่คำตอบในลักษณะดังกล่าว เช่น การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาล่วงหน้า จากหัวข้อหรือรูปภาพ ประกอบ การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาตอนต่อไปหลังจากอ่านบทอ่านตอนแรกแล้วการให้ผู้เรียนสร้างเรื่องต่อจากบทอ่านโดยใช้จินตนาการของตน หรือการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน อย่างไรก็ตาม การประเมินคำตอบลักษณะอัตนัยเช่นนี้ ครูต้องใช้วิจารณญาณของตนเองเพื่อประเมินว่าคำตอบของผู้เรียนสมเหตุสมผลและเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์หรือไม่

5. เจตคติ

5.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นของเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเรามีเจตคติเชิงบวก ก็จะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย อยากทำ อยากปฏิบัติ อยากได้ และอยากใกล้ชิดสิ่งนั้น แต่หากเรามีเจตคติเชิงลบ ก็จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจทำให้เราเกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งร้ายทางสังคม

เจตคติ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน อ่านว่า เจตคติ เป็นคำนาม แปลว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525, หน้า235)

สุชา จันทรธรม และสร้างค์ จันทรธรม (2520, หน้า 104) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงวนศรี วิรัชชัย (2527, หน้า 61) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

ชม ภูมิภาค (2551) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่ง บางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอดู เมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจตคติจะมุ่งตรงต่อสิ่งนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์นโยบายหรืออื่นๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้นวัตถุแห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึง ความรู้ สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์ และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่นๆคือดู ได้จากพฤติกรรม เจตคติมี ๒ ประเภทคือ เจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะอย่าง ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออกมา เป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พพอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะ เฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมี ปฏิกริยาตอบสนอง

5.2 องค์ประกอบของเจตคติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2509 :505-506) กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การรู้ (Cognition) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทัศนคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือจะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่า น่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกริยาตอบโต้ อย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคตินั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคล เกิดความตึงเครียด ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกริยาตอบโต้ได้หากมีสิ่งขัดกับความรู้สึกมากระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (Action Tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้อง กับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือ หรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมี พฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน การเกิดเจตคติ และเจตคติเกิดจากอะไร

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่ เป็นสิ่งมีติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบ สิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่ง นั้น ๆ แล้ว

ชม ภูมิภาค (2551) ได้อธิบายเรื่องการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการเรียนรู้และโดยมากเป็นกฎ การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติจึงมีหลายประการเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะมีลักษณะใน รูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกว่าได้รางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้รู้สึกเกิดความพึงพอใจย่อมจะทำให้ เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี

2. การสอน การสอนนั้นอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ซึ่งเรา ได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมายอาทิเช่น บ้าน วัด โรงเรียน สื่อมวลชนต่างๆ เรามักจะได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามประสบการณ์ของเราการสอนที่ไม่เป็นแบบแผน นั้น ส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัวตั้งแต่เด็ก ๆ มาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดีสิ่งนี้ไม่ดีหรือ ใครควรทำอะไรมีความสำคัญอย่างไร การสอนสอนมากเป็นแบบยึดทะนุและมักได้ผลดี ผลเสียด้วย ในรูปแบบการปลูกฝังเจตคติ

3. ตัวอย่าง (Model) เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็น คนอื่น ประพฤติ เราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนอื่นออกมาเป็นรูปของเจตคติถ้าเรายอมรับนับถือหรือ เคารพคนๆ นั้นเราก็มักจะยอมรับความคิดเห็นของเขาตามที่เรารู้ใจ เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการ กีฬาทางโทรทัศน์ประจำเขาก็จะแปลความหมายวาทิพจน์นั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและจะต้องดูหรือถ้าเขา เห็นพ่อแม่ระมัดระวัง ต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้านเขาก็จะเกิด ความรู้สึกว่าจะในบ้านต้อง ระมัดระวังเป็นพิเศษซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดว่าอะไรเลย เด็กจะเฝ้าสังเกตการณ์ปฏิบัติ ของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถ้อยถนวลเรียนรู้ว่าใครควรคบ ใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติ ของเราตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ เป็นสิ่ง ให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก สภาพที่มีผลต่อการก่อเกิดของเจตคตินั้นมีหลายอย่าง อาทิเช่น ประการแรกขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราคิดว่าเราเป็นพวกเดียวกัน (Identification) เด็กที่ยอมรับว่า ตนเอง เป็นพวกเดียวกับพ่อแม่ จะยอมรับเจตคติของพ่อแม่ง่ายขึ้น หรือที่โรงเรียนหากเด็กถือว่าครู เป็นพวกเดียวกับตนเด็กย่อมจะรับความเชื่อถือหรือเจตคติของครู ประการที่สองขึ้นอยู่กับว่าเจตคติ นั้นคนอื่นเป็นจำนวนมากเชื่ออย่างนั้นหรือคิดอย่างนั้น (Uniformity) การที่เราจะมีเจตคติเข้ากลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้นั้นอาจจะมีสาเหตุอื่นอีก เช่น โอกาสที่จะได้รับเจตคติแตกต่างกันนั้น ไม่มีประการหนึ่งอีกประการหนึ่งหากไม่เห็นด้วยกับคนส่วนใหญ่เราเกิดความรู้สึกว่าคนส่วนใหญ่ ปฏิเสธเรา

5.3 ลักษณะของเจตคติ

ทิตยา สุวรรณชฎ (2520:602-603) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ 4 ประการ คือ

(1) เจตคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบ (Predisposition to Respond) ต่อ เหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

(2) เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (Persistence Overtime) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

(3) เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่ง นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

(4) เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผล หรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน จะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิด และการแสดงการกระทำออกมานั้นเอง กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่อย่างไรก็ดีเจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวรและคงทน ความรังเกียจ เดียดฉันท์ที่เรียนรู้ในวัยเด็กอาจจะคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิต เจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่นๆมักจะมีความคงทนเป็นอันมาก สาเหตุที่ทำให้เจตคติบางอย่างมีความคงทนอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากเจตคตินั้นเป็นแนวทางปรับตัวได้อย่างพอเพียงคือ トラบใดที่สถานการณ์นั้นยังสามารถจะใช้เจตคติเช่นนั้นในการปรับตัวอยู่เจตคตินั้น ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากไม่สามารถที่จะใช้ได้เนื่องจากสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเจตคตินั้นก็มักจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกาคนส่วนใหญ่มักจะคัดค้านการช่วยเหลือของรัฐบาลอย่างรุนแรง แต่พอเกิดเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงก็อาจจะรับความช่วยเหลือของรัฐบาลมากขึ้น

2. เหตุที่เจตคติไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ ก็เพราะว่าผู้มีเจตคตินั้นจะไม่ยอมรับยกเว้นใดๆเหตุการณ์ เช่นนี้เรียกว่า Selective perception เช่น คนที่เกลียดยิว เกิดความคิดว่าพวกยิวนี้ขี้เหนียวเอาไรต์เอาเปรียบ ต่อมามียิวมาอยู่บ้านใกล้ๆ ทั้งๆที่ยิวคนนั้นแสนจะดีเป็นกันเองให้ความช่วยเหลือเราดีเจตคติของเราเมื่ออยู่เดิมจะไม่ยอมรับรูความดีของยิวเช่นนั้น ดังนั้นเจตคติจึงไม่เปลี่ยน

3. สาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือความกลัวต่อหมู่กลุ่มที่เราเป็นสมาชิกคนเราไม่อยากจะเชื่อว่าทรยศต่อพวก ตัวอย่างเช่น หญิงสาวถูกอบรมมาในครอบครัวซึ่งเคร่ง ไม่ยอมให้เล่นการพนัน สูบบุหรี่เพราะการกระทำเช่นนั้นครอบครัวถือว่าเป็นการกระทำที่มีชั่วร้ายที่สุดที่จะพึงกระทำ ต่อมาแม้ว่าจะมีโอกาสที่จะกระทำได้แต่ไม่ทำเพราะเห็นว่าขัดต่อเจตคติของพ่อแม่ที่เคยสั่งสอนไว้

4. ความต้องการป้องกันตนเอง บุคคลที่ไม่ยอมเปลี่ยนเจตคติที่เขาอยู่เดิมนั้นอาจเนื่องจากเหตุผลว่าหากเขาเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้คนอื่นเห็นว่าเขาอ่อนแอ เช่น คนขายของเสนอวิธีการขายใหม่ให้หัวหน้า หัวหน้าเห็นว่าดีเหมือนกันแต่ไม่ยอมรับเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้คนอื่นเห็นหัวหน้าไม่มีความสามารถ

5. การได้รับการสนับสนุนจากสังคมนั้นคือการที่เราเชื่ออย่างนั้นมีเจตคติอยู่อย่างนั้นเรายังได้รับการสนับสนุนกับคนที่มีความเชื่ออย่างเดียวกับเราอยู่หน้าที่และประโยชน์ของเจตคติ Katz (อ้างใน ชม ภูมิภาค 2551: website) มองว่าเจตคติมีประโยชน์และหน้าที่ คือ

(1) เป็นประโยชน์โดยการเป็นเครื่องมือ ปรับตัว และเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการต่างๆ

(2) ทำประโยชน์โดยการใช้ป้องกัน สภาวะจิตใจ หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคล (Egodefensive Function) เพราะความคิด หรือความเชื่อบางอย่าง สามารถทำให้ผู้เชื่อ หรือคิดสบายใจ ส่วนจะผิดจะถูกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

(3) เจตคติทางหน้าที่แสดงค่านิยม ให้คนเห็นหรือรับรู้ (Value Expressive Function)

(4) มีประโยชน์หรือให้คุณประโยชน์ทางความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ

(5) ช่วยให้คุณมีหลักการและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมหรือช่วยพัฒนาค่านิยมให้กับบุคคล การที่บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคล สถานการณ์ต่างๆในสังคม จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถประเมินและตัดสินใจได้ว่าควรจะทำอะไรจึงจะเหมาะสมและดีงาม

ชม ภูมิภาค (2551) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของเจตคติ เจตคติทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับรู้อยู่มาก เจตคติมีส่วนกำหนดการมองเห็นของคน นอกจากนี้ยังทำหน้าที่อื่นๆ อีกเช่น

1. เตรียมบุคคลเพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
2. ช่วยให้คุณคิดคาดคะเนล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น
3. ให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

5.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สุชา จันแอม และสุรางค์ จันแอม (2520, หน้า110-111) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องมาจาก

1) การชักชวน (Persuasion) ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจากที่ได้รับคำแนะนำ บอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group Change) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้

3) การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือรับรู้ โดยการสร้างสิ่งแปลกๆใหม่ๆขึ้น

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ คือ

1. บิดา มารดา ของเด็ก
2. ระเบียบแบบแผน วัฒนธรรมของสังคม
3. การศึกษาเล่าเรียน
4. สิ่งแวดล้อมในสังคม
5. การพักผ่อนหย่อนใจที่แต่ละคนใช้ประจำตัว

5.5 การแก้ไขเจตคติหรือวิธีสร้างเจตคติ

สุชา จันแอม และสุรางค์ จันแอม (2520, หน้า110-111)

1. การค่อย ๆ ซึมให้เข้าใจ
2. หาสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจอย่างเข้มข้นมาช่วย

3. คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดี
- 4.ให้อ่านหนังสือดีมีประโยชน์
- 5.ให้ลองทำงานเห็นชอบแล้วกลับตัวตัวเอง

ชม ภูมิภาค (2551) ได้อธิบายว่าเจตคติเปลี่ยนแปลงได้ปัจจัยที่จะช่วยให้เปลี่ยนแปลงได้มีหลายประการ เช่น

1. ความกดดันของกลุ่ม (Group pressure) หากกลุ่มจะสามารถให้รางวัลหรือลงโทษได้ย่อมจะมีแรงกดดันมากในการที่จะกดดันทิศทางเจตคติของเราสิ่งยั่วยุที่เป็นรางวัลนั้นได้แก่ความเป็นผู้มีคนรู้จักมากการเลื่อนตำแหน่งการงาน สัญลักษณ์ของการยอมรับนับถือเป็นตัวตน ส่วนสิ่งยั่วยุที่เป็นการลงโทษก็เช่น การเสียเพื่อนฝูง เสียชื่อเสียง เสียตำแหน่ง เป็นต้น ยิ่งเรามีความผูกพันไปจากกลุ่มเท่าใดแรงบีบบังคับของหมู่มีมากเท่าใดหรือ ยิ่งเราต้องการเป็นสมาชิกของหมู่ใด แรงบีบบังคับของหมู่ย่อมมีมากเท่านั้นหรือยิ่งหมู่กลุ่มต้องการเรามากเท่าใดกลุ่มก็ยิ่งต้องการให้เราปฏิบัติตามมาตรฐานของกลุ่มเท่านั้น กลุ่มที่มีเกียรติศักดิ์หรือศักดิ์ศรีในหมู่อาจจะทำผิดแปลกไปได้บ้าง แต่ยังมีตำแหน่งสูงหรือศักดิ์ศรีสูงแล้ว การกระทำผิดมาตรฐานเพียงนิดเดียวแรงกดดันของหมู่จะเกิดขึ้นทันทีเพื่อให้ปฏิบัติอยู่ในแนว นอกจากนี้แรงกดดันของกลุ่มจะมีมากก็คือ การที่ไม่มีมาตรฐานอื่นที่จะปฏิบัติหรือมีนัยทางที่ จะเลือกหรือเราไม่มีความรู้มากมายนักในเรื่องนั้นบุคคลมักจะเปลี่ยนความคิดเห็นหรือเจตคติหากกลุ่ม ของเขาที่ยึดอยู่เปลี่ยนแปลงไปตัวอย่างเช่น กรรมกร แรกๆอาจไม่สนใจการรวมเป็นสมาคมแต่ต่อมารู้ว่าคนอื่นๆในกลุ่มรับฟังความคิดเห็นนั้น ก็อาจเปลี่ยนความคิดยิ่งกลุ่มมีความเป็นเอกภาพเท่าใดแรงกดดันของกลุ่มยิ่งมีผลเท่านั้นเรื่องอำนาจของความกดดันของกลุ่มอันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น อาจจะเป็นไปได้ 4 กรณีคือ

- 1.1 อาจปฏิเสธบรรทัดฐานของกลุ่มและยึดมั่นในเจตคติของตนเองและตนเอง อาจจะทำร้าย ยิ่งขึ้นหากเชื่อว่ากลุ่มไม่มีผลบีบบังคับมากนักหรือมีความภักดีต่อกลุ่มอื่นมากกว่า

- 1.2 อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงต่อเจตคติของตนเองแต่ตนเองปฏิบัติตามกลุ่มเพราะเหตุผล ภายนอกอย่างอื่นโดยถือว่าเป็นส่วนตัวและไม่เห็นด้วยแต่ส่วนรวมทำเช่นนั้นก็ต้องปฏิบัติตาม

- 1.3 อาจยอมรับบรรทัดฐานของกลุ่มเพียงผิวเผิน ภายในส่วนลึกของจิตใจตนเองไม่ยอมเปลี่ยนแต่พ้อออกไปอยู่กลุ่มอื่นตนเองจะได้เห็นว่าเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

- 1.4 อาจจะนำเอาบางส่วนของบรรทัดฐานของกลุ่มมาผนวกกับความเชื่อของตนเองและปฏิเสธบางส่วน

2. ประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่น่าพึงพอใจ อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติไปได้เมื่อได้รับประสบการณ์ที่น่าพอใจหรือไม่น่าพอใจเช่น นายแดงเขาทำงานบริษัทหนึ่งเพราะเชื่อว่าจะมีความก้าวหน้าแต่พบว่าหัวหน้าของเขาเป็นคนขี้ฉ้อฉลเมื่อเขาเกิดเสนอความคิดเห็นๆเพื่อปฏิบัติ หัวหน้า อาจจะเห็นว่าการเสนอแนะของเขาเช่นนั้นทำให้ฐานะนั้น สั่นคลอนและนอกจากนั้นยังทราบดีว่าเพื่อนร่วมงานไปฟ้องหัวหน้างานบ่อยๆ จึงอาจเปลี่ยน เจตคติไปอีกแบบหนึ่งคือมองไม่เห็นความก้าวหน้า ในการทำงานกับบริษัทนี้ เช่นนี้เป็นต้น

3. อิทธิพลของกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียง บุคคลที่มีชื่อเสียงในความหมายนี้อาจจะเป็นเพื่อนซึ่งนับถือความคิดของตนเองหรืออาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านความพิเศษต่างๆ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีแบบบูรณาการของ เมอร์ตอคซ์(MIA) ดังต่อไปนี้

ฉัตรเกล้า งามพิระพงศ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล4 (บ้านแหลมทราย) จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นรินทร์ โปธิ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทางผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและความสนใจของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) กับวิธีสอนตามปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในแต่ละเรื่องก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านหลังเรียนจะแตกต่างจากก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของทั้งสองวิธี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนารี เขียรธรรณา (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธี MIA ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธี MIA มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยวรรณ ทองอนันต์วงศ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการสอนอ่านจับใจความโดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ตอค (MIA) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สมบัติ จันทร์ครุฑ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลการสอนอ่านด้วยวิธี MIA ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี MIA สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

รจนา ชาญวิชิต (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และยังช่วยเหลือ

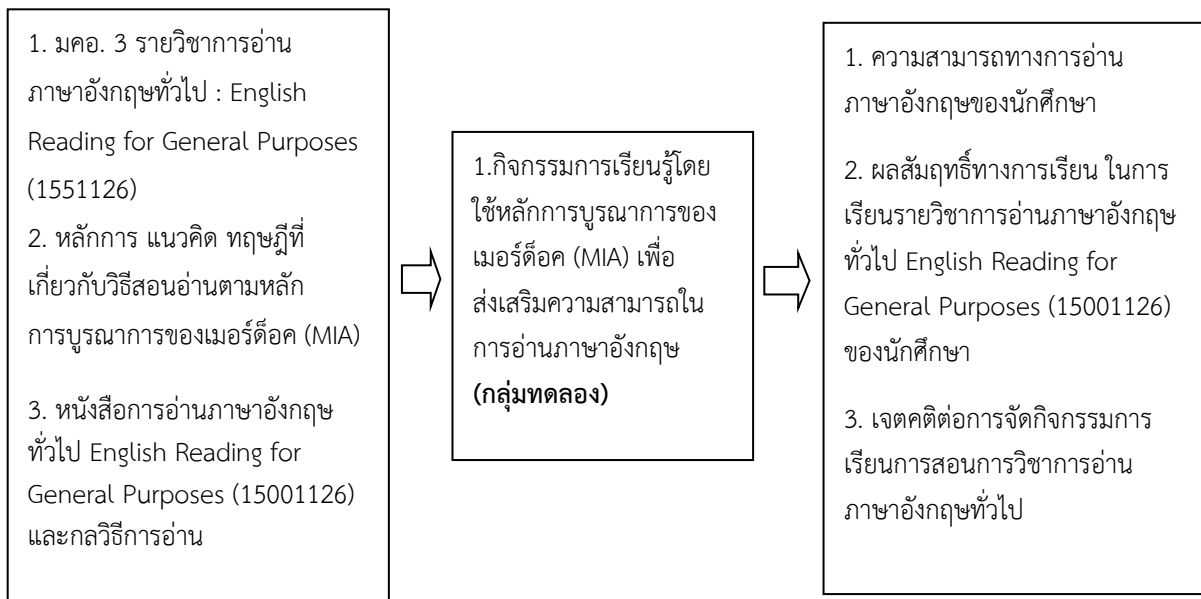
กลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม การหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้ และการปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด

จรัญ รัตน์ศิลา (2539) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการเรียนแบบอรรถฐานและวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการเรียนแบบอรรถฐานและวิธีสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

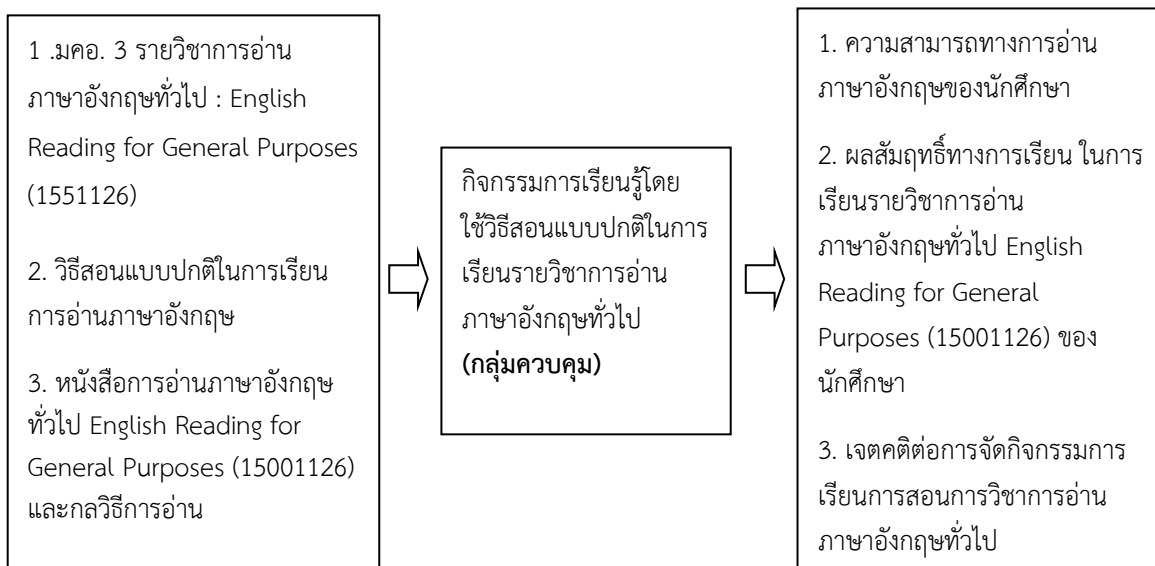
ฐิตินันท์ ประทุมรัตน์ (2545) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เมื่อได้รับการสอนอ่านแบบ MIA มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีความคิดเห็นที่ต่อการสอนอ่านแบบ MIA

อุษุพร บลพิบูลย์ (2550) ทำการศึกษาผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสอนแบบ MIA มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสื่อ (2554) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ (MIA) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีออก มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนการสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพ 2.4: กรอบแนวคิดในการวิจัย (กลุ่มทดลอง)

ภาพ 2.5: กรอบแนวคิดในการวิจัย (กลุ่มควบคุม)